

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΝΔΡΕΑ Κ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ- ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ
ΑΛΦΕΙΟΥ 19-21, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ, ΑΘΗΝΑ, ΤΚ 11522
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛ: 2106984327
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΞ: 2106411752
email: ak47@otenet.gr

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ Α.Ε. ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ.

Οι παρακάτω εντολείς:

1. Μαρία Μπρουζούκη του Σωτηρίου
2. Φώτιος Γρίβας του Αθανασίου
3. Κατίνα Δανίκα του Γεωργίου
4. Ζαχαρούλα Θεοδωρίδου του Παντελή
5. Μαρία Καλαμπόκη του Γεωργίου
6. Ευαγγελία Καλαγιάκου του Νικολάου
7. Ευγενία Μάτσα του Ανδρέα
8. Παναγιώτης Μακρής του Στυλιανού
9. Γεώργιος Γραμματόπουλος του Εμμανουήλ

10. Γρηγόριος Παραδεισάνος του Μιχαήλ
11. Ιωάννης Παπακωνσταντίνου του Νικολάου
12. Ελευθερία Κόκκαλη του Σταύρου
13. Χρήστος Μπούλιας του Κωνσταντίνου
14. Κωνσταντίνος Μπούλιας του Πέτρου

όλοι δικαστικοί επιμελητές, διορισμένοι στην Περιφέρεια του Εφετείου Αθηνών και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της συνδικαλιστικής παράταξης δικαστικών επιμελητών του Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών Αθηνών με την ονομασία «ΙΡΙΔΑ - Νέα Ματιά»,

έθεσαν υπόψιν μας, δια της δικαστικής επιμελήτριας κας Μαρίας Μπρουζούκη, τα ακόλουθα στοιχεία και ερωτήματα:

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΕΘΕΙΣΑΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ.

Αγαπητέ Δρα Ανδρέα Ματθαίου θέτουμε υπόψιν σας τα ακόλουθα:

Τα τελευταία χρόνια έχουν συσταθεί και λειτουργούν εταιρείες με δραστηριότητες «διακίνησης, διαχείρισης» κλπ «νομικής ύλης», οι οποίες διακινούν σε Δικαστικούς Επιμελητές όλης της Επικράτειας, δικόγραφα, εξώδικα, τίτλους εκτελεστούς, δικαστικές αποφάσεις, κατασχετήρια κ.λ.π. ενεργώντας ως ενδιάμεσοι μεταξύ δανειστών και διαδίκων και συμβεβλημένων με τις εταιρείες δικαστικών επιμελητών και γενικά εμπλέκονται σε δραστηριότητες που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των Δικαστικών Επιμελητών της αντίστοιχης περιφέρειας, πρακτική που συνεπάγεται αυτονομία και κοινοποίηση στις εταιρείες των αντίστοιχων πληροφοριών, περιλαμβανομένων και εκείνων που συνιστούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Συγκεκριμένα στοιχεία έχουμε για δυο εμπορικές Α.Ε. με έδρα την Αττική αλλά είναι ενδεχόμενο να υπάρχουν και άλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Κατά πληροφορίες μας και σύμφωνα με όσα οι ίδιες οι εταιρείες αναφέρουν, η ύλη που «διαχειρίζονται» αφορά κυρίως ενέργειες επίδοσης και αναγκαστικής εκτέλεσης σχετικές με απαιτήσεις Πιστωτικών Ιδρυμάτων, κοινωφελών οργανισμών όπως Δ.Ε.Η. και

Ε.Υ.Δ.Α.Π., Ανώνυμων Εταιρειών Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.), Ανώνυμων Εταιρειών Απόκτησης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Α.Α.Δ.Π.), Δικηγορικές εταιρείες κλπ.

Οι εμπορικές αυτές Α.Ε. συνεργάζονται με τους παραπάνω δανειστές με άγνωστο καθεστώς. Όπως αναφέρεται από τις εταιρείες, η ύλη ταξινομείται ανά περιοχές αρμοδιότητας και ανά αρμόδιους για τη διενέργεια πράξεων στη συγκεκριμένη Περιφέρεια Δικαστικού Επιμελητές. Στη συνέχεια οι εταιρείες μεσολαβούν στη διαδικασία ανάθεσης και εκτέλεσης των πράξεων των δικ. επιμελητών και διακίνησης των αντίστοιχων εγγράφων. Οι διαδικασίες αυτές συνεπάγονται ότι οι δυο Α.Ε. που είναι τρίτοι ιδιώτες και όχι αρμόδιοι δημόσιοι λειτουργοί, καθώς και υπάλληλοι και λοιποί προστηθέντες τους, έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες που περιλαμβάνουν και προσωπικά δεδομένα των εμπλεκόμενων και ιδίως των αποδεκτών των αντίστοιχων επιδόσεων και πράξεων εκτέλεσης.

Για την συνεργασία των δυο εταιρειών με τους αντισυμβαλλόμενους δικαστικούς επιμελητές υπογράφεται Ιδιωτικό Συμφωνητικό Συνεργασίας. Με αυτό συμφωνείται ότι θα καταβάλλεται στις Α.Ε., ένα συγκεκριμένο ποσό ή ποσοστό ανά πράξη επίδοσης ή εκτέλεσης που ανατίθενται στους αντισυμβαλλόμενους δικ. επιμελητές. Όπως πληροφορούμαστε, όποιος δικαστικός επιμελητής δεν δέχεται τους όρους της σύμβασης, εξαιρείται και από τις αντίστοιχες αναθέσεις που αφορούν τη διακινούμενη από τις εταιρείες «νομική ύλη». Μάλιστα, ρητά αναφέρεται σε σχέδιο σύμβασης που σας προσκομίζουμε ότι: «στο πλαίσιο υλοποίησης των ανωτέρω σκοπών της η εταιρεία έχει επιλέξει αριθμό ενδιαφερόντων δικαστικών επιμελητών προκειμένου να απασχοληθούν στο ανωτέρω έργο (εφεξής «το Έργο») με σκοπό τη διενέργεια κάθε εξώδικης ή δικαστικής ή διαδικαστικής πράξης με στόχο την κοινοποίηση είσπραξη των απαιτήσεων κάθε δανειστή.....».

Θέτουμε υπόψιν σας τα καταστατικά των δυο προαναφερθέντων Α.Ε. που γνωρίζουμε ότι αναπτύσσουν τις παραπάνω δραστηριότητες (μεταξύ άλλων) καθώς και τα αντίστοιχα σχέδια συμβάσεων που κατά τις πληροφορίες μας συνιστούν το συμβατικό πλαίσιο συνεργασίας των Α.Ε. με τους δικαστικούς επιμελητές. Ειδικότερα, σας προσκομίζουμε το αντίστοιχο καταστατικό και το σχέδιο σύμβασης συνεργασίας:

α) Της Α.Ε. με την επωνυμία «CONVENTUS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ, ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΝ, με διακριτικό τίτλο «CONVENTUS A.E.», ΑΦΜ. 800763496 και Αριθμό Μητρώου Γ.Ε.Μ.Η. 140058301000 και,

β) Της Α.Ε. με την επωνυμία «CREDIBLE SERVICES, ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ», με τον διακριτικό τίτλο «CREDIBLE SERVICES A.E.», ΑΦ.Μ 998644115 και αρ. Μ.Α.Ε. 62015/01/8!06/637.

Οι συγκεκριμένες δυο εταιρείες, από όσο γνωρίζουμε, παρουσιάζονται στους δικαστικούς επιμελητές (και ενδεχόμενα και σε τρίτους), ως Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.), με πιθανό αποτέλεσμα την παραπλάνηση των δικαστικών επιμελητών (και ενδεχόμενα και τρίτων) που συμβάλλονται μαζί τους, με την εσφαλμένη εντύπωση, ότι αυτές ασκούν νομίμως δραστηριότητες Ε.Δ.Α.Δ.Π., και δύνανται νομίμως να συνάπτουν τις αντίστοιχες συμβάσεις. Όμως, τουλάχιστον αυτές οι δυο συγκεκριμένες Α.Ε. για τις οποίες έχουμε στοιχεία, δεν συμπεριλαμβάνονται στις εταιρείες που έχουν αδειοδοτηθεί ως Ε.Δ.Α.Δ.Π. (Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις) ή Ε.Α.Α.Δ.Π. (Εταιρείες Απόκτησης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις), κατά τις διατάξεις του Νόμου 4354/2015 (ΦΕΚ Α 176/2015), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, και ούτε προβλέπεται στο καταστατικό τους η άσκηση αντίστοιχων δραστηριοτήτων.

Σημειώνουμε, ότι Πρόεδρος μίας από τις δυο προαναφερθείσες εταιρείες υπήρξε Δικαστικός Επιμελητής, στον οποίο έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή 5μηνης παύσης για άσκηση ασυμβίβαστης δραστηριότητας κατά παραβίαση των διατάξεων του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών. Αυτή τη στιγμή είναι μέλος του Δ.Σ και η αντίστοιχη νομική ύλη της περιφέρειας Αττικής ανατίθεται συχνά στην αστική εταιρεία Δικαστικών Επιμελητών της οποίας είναι μεγαλομέτοχος η οποία μάλιστα εδρεύει στο ίδιο κτίριο. Επίσης στο Δ.Σ. της δεύτερης από τις παραπάνω εταιρείες ήταν μέλος μέχρι πρόσφατα δικαστική επιμελήτρια.

Οι υπογράφωντες, εκτιμούμε, επιστημονικά και συνδικαλιστικά, ότι με τέτοιες πρακτικές τίθεται σε κίνδυνο το κύρος των δικαστικών επιμελητών ως δημόσιων λειτουργών καθώς καθίσταται αντικείμενο εμπορίας η άσκηση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των δικαστικών επιμελητών παρά την νομοθετική πρόβλεψη για το ασυμβίβαστο της συμμετοχής τους σε εμπορικές δραστηριότητες. Επίσης τέτοιες

πρακτικές, τείνουν στη δημιουργία ολιγοπωλιακών συνθηκών και εισάγουν καθεστώς αθέμιτων διακρίσεων μεταξύ των συμβαλλόμενων με τις εμπορικές Α.Ε. δικαστικών επιμελητών και των υπολοίπων. Επιπρόσθετα, από την τάση δημιουργίας ολιγοπωλιακών συνθηκών, τίθεται αντικειμενικά σε κίνδυνο και η τήρηση των διατάξεων περί κατωτάτων ορίων αμοιβών των δικαστικών επιμελητών.

Εν όψει αυτών, οι υπογράφωντες σας αναθέτουμε να γνωμοδοτήσετε, βάσει των παραπάνω δεδομένων, για τα ερωτήματα που ακολουθούν.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

1. Είναι σύμφωνες με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο και με τον καταστατικό σκοπό τους οι προαναφερόμενες δραστηριότητες που αναπτύσσουν οι συγκεκριμένες ανώνυμες εταιρείες ή/και τυχόν άλλες αντίστοιχες;

Ειδικότερα, είναι νόμιμη η εμπλοκή των εμπορικών Α.Ε. που προαναφέρθηκαν (ή και άλλων αντίστοιχων) σε ζητήματα «συντονισμού» των δραστηριοτήτων των δικαστικών επιμελητών, διαχείρισης δικογράφων κ.λ.π. εγγράφων, διαχείρισης εντολών επίδοσης & εκτέλεσης, συγκέντρωσης εμπιστευτικών πληροφοριών περιλαμβανόμενων και ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων και γενικότερα η μεσολαβητική τους δραστηριότητα στην ανάθεση και άσκηση των καθηκόντων δικαστικών επιμελητών στο πλαίσιο που περιγράφηκε;

2. Εάν και εφόσον, κατά τη νομική σας άποψη, τίθενται ζητήματα συμβατότητας των παραπάνω δραστηριοτήτων των δυο Α.Ε. με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, παρακαλούμε να γνωμοδοτήσετε συμπληρωματικά και ως προς το ακόλουθο ζήτημα:

Υπάρχει δυνατότητα να αναλάβουμε εμείς οι υπογράφωντες ή/και οποιοδήποτε άλλος ενδιαφερόμενος, συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ώστε να διερευνηθούν σε βάθος οι πρακτικές συνεργασίας των παραπάνω εταιρειών με τους δικαστικούς επιμελητές και τους δανειστές πελάτες τους και στο βαθμό που προκύψουν θετικά αθέμιτες, αντιδεοντολογικές και παράνομες πράξεις να ληφθούν μέτρα για την αποκατάσταση της νομιμότητας; Σε καταφατική περίπτωση, υποδείξτε μας συνοπτικά ενέργειες που αξίζει να εξεταστούν ενδελεχώς και ενδεχόμενα να υλοποιηθούν στην παραπάνω κατεύθυνση.

Α. ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ - ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ.

Διευκρινίζεται ότι, προς υποβοήθηση της παρούσας Γνωμοδότησης, τέθηκαν υπόψη μας:

1. Προφορικές πληροφορίες για τις δραστηριότητες που περιγράφονται στην εντολή ανάθεσης.

2. Τα καταστατικά:

α) της Α.Ε. με την επωνυμία «CONVENTUS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ, ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΝ», με το διακριτικό τίτλο «CONVENTUS Α.Ε.», αναφερόμενης εφεξής για συντομία ως η «1^η εταιρεία» ή με το διακριτικό της τίτλο, και,

β) Της Α.Ε. με την επωνυμία «CREDIBLE SERVICES, ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ», με τον διακριτικό τίτλο «CREDIBLE SERVICES Α.Ε.», αναφερόμενης εφεξής για συντομία ως η «2^η εταιρεία», ή με το διακριτικό της τίτλο.

3. Από ένα αντίγραφο του αντίστοιχου σχεδίου σύμβασης συνεργασίας κάθε μιας από τις δυο παραπάνω εταιρείες με τους δικαστικούς επιμελητές συνοδευόμενο με την πληροφορία αυτό είναι το συμβατικό κείμενο που υπογράφεται μεταξύ Α.Ε. και δικαστικών επιμελητών. Καθένα τα δύο αντίγραφα σχεδίου σύμβασης φέρει υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου καθώς και μονογραφή των σελίδων και σφραγίδα της αντίστοιχης Α.Ε. , αλλά όχι και υπογραφή κάποιου δικαστικού επιμελητή.

Παράλληλα έγινε και μελέτη των αναγραφόμενων στον ιστότοπο της μιας από τις δυο προαναφερθείσες Α.Ε. στην ηλεκτρονική δ/νση <https://credible.gr> .

Τονίζεται ότι η απόδειξη πραγματικών περιστατικών δεν αποτελεί αντικείμενο Γνωμοδότησης γενικώς και της παρούσας Γνωμοδότησης ειδικότερα. Αντικείμενο της παρούσας είναι η εξέταση της συμβατότητας των πρακτικών που τέθηκαν υπόψη μας με το ισχύον νομικό πλαίσιο, με βάση τις πληροφορίες που τέθηκαν υπόψη μας και ιδιαίτερα την πληροφορία ότι τα αντίγραφα σχεδίων συμβάσεων που μας χορηγήθηκαν συνιστούν το συμβατικό πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των παραπάνω Α.Ε. και των αντισυμβαλλόμενων δικαστικών επιμελητών.

Β. Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ.

Β1. Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ.

Είναι χρήσιμο να επισημανθούν κάποια θεμελιώδη χαρακτηριστικά της εφαρμοστέας στους δικαστικούς επιμελητές νομοθεσίας.

Στο άρθρο 1 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (Ν. 2318/95 - ΦΕΚ Α' 126/1995), που αναφέρεται στο εξής για τις ανάγκες της παρούσας, ως Κ.Δ.Ε. ορίζονται τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1. Έργο και Αρμοδιότητες.

1. Ο δικαστικός επιμελητής είναι άμισθος δημόσιος λειτουργός.

2. Έργο του δικαστικού επιμελητή είναι:

α) η ενέργεια επιδόσεως δικογράφων και εξωδίκων εγγράφων,

β) η εκτέλεση των αναφερομένων στην παράγραφο 2 του άρθρου 904 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εκτελεστών τίτλων και

γ) η εκτέλεση κάθε άλλου καθήκοντος, που του έχει ανατεθεί με νόμο.

3. Ο δικαστικός επιμελητής ασκεί τα καθήκοντά του μόνο στην περιφέρεια του πρωτοδικείου που είναι διορισμένος, με εξαίρεση τις περιπτώσεις του άρθρου 43 του παρόντος.....».

Κατά το 25 παρ. 1 Κ.Δ.Ε. ο δικαστικός επιμελητής: «..... ενεργεί ως όργανο της πολιτείας κατά τις επιταγές του νόμου».

Το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις δραστηριότητες των δικαστικών επιμελητών συντίθεται βασικά από κανόνες δημοσίας τάξεως και είναι ειδικό, σαφώς διακριτό και αποκλίνον, τόσο από το πλαίσιο που ρυθμίζει την παροχή υπηρεσιών γενικά όσο και από τα ειδικότερα καθεστώτα άλλων κλάδων.

Αξίζει να επισημανθεί και ότι η Πολιτεία θέσπισε με το Π.Δ. 68/2011, την εξαίρεση των υπηρεσιών των δικαστικών επιμελητών από το πεδίο εφαρμογής των

άρθρων 2 και 3 του Νόμου 3919/2011. Έτσι παρέμειναν σε ισχύ όλοι οι υφιστάμενοι διαχρονικά περιορισμοί, αλλά και τα προνόμια των δικαστικών επιμελητών. Αυτή η κρατική επιλογή είναι συμβατή με το υπερνομοθετικό δίκαιο, λαμβανομένου υπόψιν ότι υφίσταται:

«...ανάγκη εναρμόνισης με την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας των όρων και των προϋποθέσεων για την πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή, αλλά και διατήρησης συναφών περιορισμών με σκοπό την εξυπηρέτηση επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος, ενόψει του ιδιαίτερου χαρακτήρα του δικαστικού επιμελητή ως αμίσθου δημοσίου λειτουργού και της φύσης του έργου του ως επικουρικού της απονομής δικαιοσύνης».

Και κατά συνέπεια:

« Η διατήρηση, κατά τα ανωτέρω, των περιορισμών, των όρων και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο ν. 2318/1995 για την πρόσβαση στο επάγγελμα του δικαστικού επιμελητή και την άσκηση του επιβάλλεται από το χαρακτήρα αυτού ως αμίσθου δημοσίου λειτουργού, στοχεύει δε στην εξυπηρέτηση επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος, όπως είναι, ιδίως, η διασφάλιση διαφάνειας και αξιοκρατίας κατά την πρόσβαση στο επάγγελμα, η ορθολογική κατανομή των δικαστικών επιμελητών στην επικράτεια και η αποτελεσματική οργάνωση και άσκηση του επαγγέλματος, το οποίο είναι στενά συνυφασμένο με την απονομή της δικαιοσύνης και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων».

Για τους ίδιους λόγους, ορίζεται στο άρθρο 2 Π.Δ. 68/2011 ότι επιτρέπεται η σύσταση αποκλειστικά αστικών εταιρειών με εταίρους αποκλειστικά δικαστικούς επιμελητές (απαγορευόμενης της συμμετοχής άλλων επαγγελματιών ή επενδυτών) και μόνο για την «από κοινού παροχή των υπηρεσιών τους», δηλαδή αποκλείεται η παροχή των υπηρεσιών δικαστικού επιμελητή με σχέση εξάρτησης, ακόμα και από συναδέλφους του. Επαναφέρεται δηλαδή και με το Π.Δ. 68/2011, προς αποφυγή παρερμηνειών, η ρύθμιση του άρθρου 19 παρ. 4 εδ. β Ν. 2318/1995, που ορίζει ως μοναδική επιτρεπτή εταιρική μορφή άσκησης καθηκόντων δικαστικού επιμελητή την αστική εταιρεία που συστήνεται μεταξύ φυσικών προσώπων - δικαστικών επιμελητών Ρητά και εμφατικά προστίθεται στην διάταξη ότι: «Απαγορεύεται η συμμετοχή σε εταιρία δικαστικών επιμελητών φυσικού

προσώπου που δεν είναι δικαστικός επιμελητής, ή και η με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή του στα κέρδη της εταιρείας έναντι παροχής κεφαλαίου ή εργασίας προς αυτή».

Για τους δικαστικούς επιμελητές θεσπίζεται σωρεία περιορισμών της επαγγελματικής ελευθερίας, όπως:

Ο περιορισμός της άσκησης των καθηκόντων τους σε συγκεκριμένη περιφέρεια στην οποία είναι υποχρεωμένοι να διατηρούν την έδρα τους, ο περιορισμός των μεταθέσεων (άρθρο 42 Κ.Δ.Ε.), η θέσπιση υποχρεωτικής αποχώρησης με τη συμπλήρωση ορίου ηλικίας και μάλιστα κατά τρόπο συνταγματικά θεμιτό (Σ.Τ.Ε. Ολ. 3828/1997). Μάλιστα προβλέπεται ο περιορισμός ακόμη και του δικαιώματος παραίτησης (άρθρο 77 παρ. 2 και 3 Κ.Δ.Ε.).

Περιορισμό συνιστά και η υποχρεωτική εγγραφή των δικαστικών επιμελητών στους Συλλόγους και την Ομοσπονδία Δικ. Επιμελητών που συνιστούν Ν.Π.Δ.Δ. σωματειακής μορφής των οποίων οι καταστατικές διατάξεις θεσπίζονται με νόμο.

Όπως νομολογείται (βλ. ΣΤΕ 1438/2005) :

«... σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 2318/1995 (αλλά και με βάση την προϊσχύουσα διάταξη του άρθρου 83 ν.δ. 1210/1972), οι σύλλογοι των δικαστικών επιμελητών έχουν οργανωθεί από το νομοθέτη σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου εποπτευόμενα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, λόγω του έντονου ενδιαφέροντος του Κράτους για το επάγγελμα του δικαστικού επιμελητή που είναι επικουρικό του έργου της απονομής της δικαιοσύνης και τελεί σε ρυθμιστικό της άσκησης του πλαίσιο ώστε να ανταποκρίνεται στις οργανωτικές ανάγκες της δικαιοσύνης (Ολομ. ΣτΕ 3828/1997). Το έντονο κρατικό ενδιαφέρον συνάγεται και από το ότι οι δικαστικοί επιμελητές διορίζονται μετά από διαγωνισμό που διεξάγεται από επιτροπή αποτελούμενη κατά πλειοψηφία από δικαστές (βλ. άρθρο 7 ν.δ. 1210/1972 και ήδη άρθρο 9 ν. 2318/1995), τα βιβλία και το αρχείο τους υπόκεινται σε ετήσια επιθεώρηση από τον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών ή τον ειρηνοδίκη (άρθρο 31 ν.δ. 1210/1972 και ήδη άρθρο 34 παρ. 1 ν. 2318/1995) ενώ η πειθαρχική εξουσία ασκείται επ' αυτών από πειθαρχικά συμβούλια στα οποία συμμετέχουν κατά πλειοψηφία δικαστές (βλ. άρθρ. 52 ν.δ. 1210/1972 και ήδη άρθρο 55 ν. 2318/1995). Με τα δεδομένα αυτά οι εν λόγω σύλλογοι δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11 της Ε.Σ.Δ.Α. και επομένως ο ως άνω λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος

(βλ. αποφάσεις *E.Δ.Δ.Α. Le Compte, Van Leuven, De Mayere v. Belgium* της 23.6.1981, *Serie A, vol. 111* και *Sigurdur A.Sigurjonsson v. Iceland* της 30.6.1993, *Serie A, vol. 264...»*).

Τονίζεται στη νομολογία (βλ. ενδεικτικά, Σ.Τ.Ε Ολομ. 1621/2012 - Σ.Τ.Ε. 3177/2007 - Διοικ. Εφ. Αθηνών 3063/2014 - Διοικ. Εφ. Αθηνών 5425/2013), ότι το εξαιρετικό περιοριστικό νομικό πλαίσιο που διέπει τους δικαστικούς επιμελητές θεσπίζεται σε αρμονία με το υπερνομοθετικό δίκαιο, για την εξυπηρέτηση στόχων επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος. Επισημαίνεται χαρακτηριστικά, ότι:

«...Επειδή, με τις αναφερθείσες στην βη σκέψη διατάξεις του π.δ/τος 68/2011 θεσπίστηκε εξαίρεση του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή από τον κανόνα, που ορίζεται από τις διατάξεις του ν. 3919/2011, περί κατάργησης των αδικαιολόγητων περιορισμών που ισχύουν για την πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων, η οποία έχοντας ως συνέπεια την παρεμπόδιση άσκησης του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας, κατά την επιλογή του κάθε ενδιαφερόμενου, συνεπάγεται περιορισμό όχι απλώς στην άσκηση, αλλά και στην πρόσβαση στο ελεύθερο επάγγελμα αυτού. Ο περιορισμός όμως αυτός, ο οποίος ορίζεται γενικώς και κατά τρόπο αντικειμενικό και αφορά ένα επάγγελμα, η άσκηση των καθηκόντων του οποίου είναι στενά συνυφασμένη με το δημόσιο συμφέρον, καθόσον αυτό έχει χαρακτήρα ελευθέρου επαγγέλματος, έχει όμως και επικουρικό χαρακτήρα στο έργο απονομής της δικαιοσύνης, αποσκοπεί, κατά τα εκτιθέμενα στην συνοδευούσα αυτό αιτιολογική έκθεση, η λειτουργία της δικαιοσύνης να υπηρετείται από πρόσωπα με διαπιστωμένη επιστημονική ικανότητα και ηθική υπόσταση. Εκ τούτων παρέπεται ότι ο θεσπισθείς με το π.δ. 68/2011 περιορισμός επιβλήθηκε προς εξυπηρέτηση σκοπών, οι οποίοι συνιστούν επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος λόγω του, κατά τα προεκτεθέντα, ιδιαίτερου χαρακτήρα του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή ως αμίσθου δημόσιου λειτουργού και της φύσης του έργου του ως επικουρικού της απονομής της δικαιοσύνης.», και ότι από την, διατήρηση του ιδιαίτερα περιοριστικού νομικού πλαισίου ρύθμισης του συγκεκριμένου επαγγέλματος : *«.....καταδεικνύεται το έντονο ενδιαφέρον του Κράτους για το επάγγελμα του δικαστικού επιμελητή λόγω της φύσης του, που το καθιστά επικουρικό του έργου της απονομής της δικαιοσύνης. Ενόψει του δικαιολογημένου, από τη φύση του πράγματος, έντονου αυτού κρατικού ενδιαφέροντος, λόγω ακριβώς του επικουρικού της δικαιοσύνης έργου των δικαστικών επιμελητών, το*

οποίο, για το λόγο αυτό έχει υποβληθεί σε έντονο ρυθμιστικό της άσκησής του πλαίσιο.....» (ΣΤΕ 261/2003).

Η ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή και η σημασία που αποδίδει η Πολιτεία στις εγγυήσεις ορθής άσκησης του, αναδεικνύεται και από τις προβλέψεις περί επιθεώρησης τους από Εισαγγελέα Πρωτοδικών (άρθρο 34 Κ.Δ.Ε.) καθώς και από την πρόβλεψη ότι η αρμοδιότητα προκαταρκτικής εξέτασης και πειθαρχικής δίωξης των αδικημάτων δικ. επιμελητών ανατίθεται στον κατά τόπο Εισαγγελέα Πρωτοδικών (άρθρο 62 Κ.Δ.Ε), και όχι στα συλλογικά τους όργανα, - κατά απόκλιση από τα ισχύοντα για τους λοιπούς ελεύθερους επαγγελματίες -.

Ο Δικαστικός Επιμελητής είναι δημόσιο όργανο που επικουρεί τη δικαιοσύνη, ως βοηθητικό όργανο εκτέλεσης. Κατά πάγια θέση θεωρίας και νομολογίας ο δικαστικός επιμελητής, ως βοηθητικό όργανο της εκτέλεσης, **«αναφορικά μεν με τον επισπεύδοντα τελεί σε σχέση ιδιότη που απευθύνεται σε δημόσιο όργανο και ζητεί παροχή έννομης προστασίας (γι' αυτό και δεν συνδέεται μαζί του με σχέση προστήσεως κατά το αστικό δίκαιο), αναφορικά δε με τους τρίτους, λ.χ. τον καθ' ου η εκτέλεση, εμφανίζεται ως δημόσιο πρόσωπο που ασκεί ορισμένο λειτουργήμα και προβαίνει σε πράξεις βίας, κατ' ενάσκηση κρατικής εξουσίας»** (Α.Π. 1627/2007 - Π.ΠΡ ΘΕΣΣΑΛ 3691/2017 - ΜΟΝ. ΕΦ. ΔΩΔ. 44/2014 - Π.ΠΡ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 3691/2017, Δημοσίευση Τ.Ν.Π ΝΟΜΟΣ. Βλ. σχετ. και Β. Βαθρακοκοίλης, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Συμπληρωματικός Τόμος, Αθήνα 2001, στο άρθρο 940 αριθ.1).

Αντίστοιχα, ο εντολέας δεν έχει αντικειμενική ευθύνη για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις του δικαστικού επιμελητή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που του αναθέτει (Α.Π. 1627/2007 - Μον. Εφ. Δωδεκανήσου 44/2014, δημοσίευση Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), ακριβώς γιατί ο δικ. επιμελητής δεν ενεργεί ως προστηθείς του.

Αντίστοιχα η διεκδίκηση αξιώσεων αποζημίωσης κατά δικαστικού επιμελητή για αδικοπραξία που τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπάγεται αποκλειστικά στη διαδικασία της αγωγής κακοδικίας, όπως και οι αντίστοιχες αξιώσεις κατά δικηγόρων και δικαστών (βλ. Α.Π. 1627/2007 - Π. ΠΡ ΘΕΣΣΑΛ 3691/2017 - ΜΟΝ. ΕΦ. ΔΩΔ. 44/2014 - Π.ΠΡ ΘΕΣΣ. 3691/2017, Δημοσίευση Τ.Ν.Π ΝΟΜΟΣ), κατ' απόκλιση από τα γενικώς ισχύοντα επί παροχής υπηρεσιών.

Τα καθήκοντα των δικαστικών επιμελητών κατά το ισχύον θεσμικό πλαίσιο ασκούνται με καθεστώς ανεξαρτησίας.

Για την ενίσχυση μάλιστα της ανεξαρτησίας των δικ. επιμελητών ως δημοσίων λειτουργών, ο νομοθέτης προβλέπει μέτρα που στοχεύουν στην αποφυγή υπερσυγκέντρωση των αναθέσεων, την εγγύηση ενός αξιοπρεπούς βιοτικού επιπέδου και την προστασία από κινδύνους συγκρούσεων συμφερόντων και αθέμιτου επηρεασμού τους. Έτσι, για τους δικαστικούς επιμελητές προβλέπεται περιορισμένος αριθμός οργανικών θέσεων ανά περιφέρεια (άρθρο 48 Κ.Δ.Ε.), προς εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου οικονομικών ευκαιριών τους, και η πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης κατόπιν διαγωνισμού. Παράλληλα θεσπίζεται προβλέπεται ο καθορισμός των ελαχίστων αμοιβών τους κατά αναγκαστικό δίκαιο, με Υ.Α. του Υπουργού Δικαιοσύνης (άρθρο 50 Κ.Δ.Ε.) και όχι μέσω διαπραγματεύσεων και συμφωνίας με τους εντολείς. Μάλιστα ο δικ. επιμελητής όχι μόνο δικαιούται, αλλά και οφείλει να εισπράττει αμοιβές σύμφωνες με τα κατώτατα όρια που καθορίζονται εκάστοτε με την αντίστοιχη Υ.Α. . Από τις διατάξεις της κατά νομοθετική εξουσιοδότηση εκδιδόμενης ΥΑ Υπουργού Δικαιοσύνης που καθορίζουν τα κατώτατα όρια αμοιβών των δικαστικών επιμελητών οι οποίες αποσκοπούν όχι μόνο στην προστασία του ιδιωτικού συμφέροντος του δικαστικού επιμελητή, αλλά και στην κατοχύρωση του κύρους του λειτουργήματός του, ως θεράποντος του δημοσίου συμφέροντος και της κοινωνικής ειρήνης που συνεπάγεται η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και επιταγών, συνάγεται ότι η μεταξύ εντολέως και δικαστικού επιμελητή συμφωνία για τη λήψη αμοιβής κατώτερης των ελαχίστων ορίων των καθοριζομένων στην παραπάνω ΥΑ, ανεξαρτήτως του χρόνου συνάψεώς της (πριν ή μετά την εκτέλεση της συμφωνημένης εργασίας) και της μορφής υπό την οποία συνάπτεται (αφέσεως χρέους ή άλλης συμφωνίας) είναι άκυρη και θεωρείται ως μη γενομένη (ενδεικτικά, Εφ. Πειρ. 707/2003, Δημοσίευση Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Αντίστοιχα, με κανόνες αναγκαστικού δικαίου καθορίζεται και το καθεστώς παρακρατήσεων επί των αμοιβών που καταβάλλονται σε δικ. επιμελητές από εντολείς του δημοσίου τομέα και τράπεζες για τη χρηματοδότηση της διανομής μερίσματος στα μέλη του κάθε Συλλόγου δικ. επιμελητών αλλά και των δαπανών του Συλλόγου (άρθρο 51 Κ.Δ.Ε.).

Για τον ίδιο λόγο (δηλαδή για την κατοχύρωση της ανεξαρτησίας και του κύρους του δικ. επιμελητή ως δημόσιου λειτουργού που επικουρεί το έργο της δικαιοσύνης) θεσπίζεται, και απόλυτο κώλυμα άσκησης άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων από το δικαστικό επιμελητή με τη ρύθμιση του άρθρου 41 Ν. 2318/95, που ορίζει ότι:

« 1. Είναι ασυμβίβαστη προς το λειτούργημα του δικαστικού επιμελητή η άσκηση:

α) κάθε έμμισθης υπηρεσίας στο Δημόσιο, τους δήμους, τις κοινότητες και τον κατά τις κείμενες διατάξεις ευρύτερο δημόσιο τομέα, εκτός αν ο νόμος ρητά το επιτρέπει και

β) κάθε άλλου επαγγέλματος, καθώς και έμμισθης υπηρεσίας σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο....».

Αντίστοιχα, λόγω του ρόλου τους ως δημόσιων λειτουργών στην υπηρεσία της δικαιοσύνης, οι δικαστικοί επιμελητές δεν υπάγονται μόνο στις γενικές υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία περί προσωπικών δεδομένων, όπως όλοι οι συναλλασσόμενοι. Υπάγονται πρωταρχικά στις ειδικές υποχρεώσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, υποχρεώσεις που προκύπτουν την επαγγελματική δεοντολογία, το άρθρο 53 παρ. 1 εδ. γ και δ του Κ.Δ.Δ και το άρθρο 36 Κ.Δ.Ε. που ορίζει ότι:

«Ο δικαστικός επιμελητής έχει υποχρέωση να χορηγεί αντίγραφα των εγγράφων, τα οποία συντάσσει ή τηρεί στους διαδίκους που αναφέρονται σε αυτά, καθώς και στους κοθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους.

Σε κάθε άλλον που έχει έννομο συμφέρον χορηγεί αντίγραφα μόνον ύστερα από έγκριση του προέδρου πρωτοδικών.

Απαγορεύεται στο δικαστικό επιμελητή η ανακοίνωση του περιεχομένου των εγγράφων του αρχείου του σε οποιονδήποτε εκτός από αυτούς που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια».

Το επαγγελματικό απόρρητο, έχει εν μέρει διαφορετική λειτουργία από τη γενικότερη υποχρέωση σεβασμού της νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων στην οποία υπάγονται γενικώς οι πολίτες και οι συναλλασσόμενοι. Το επαγγελματικό απόρρητο συνιστά ειδικότερη και πολύ αυστηρότερη υποχρέωση που εμπεριέχει όμως και τη βάση δικαιωμάτων (όπως είναι π.χ. το δικαίωμα άρνησης μαρτυρικής κατάθεσης λόγω επαγγελματικού απορρήτου).

Ακριβώς εν όψει του χαρακτήρα της άσκησης του επαγγέλματος των δικ. επιμελητών ως δημοσίου λειτουργήματος και των ιδιαίτερων υποχρεώσεων τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που συνεπάγεται νομολογείται ότι οι δικαστικοί επιμελητές που λαμβάνουν γνώση των προς επίδοση εγγράφων (όπως αντίστοιχα και οι δικηγόροι) κατόπιν νόμιμης εντολής για επίδοση, δεν είναι τρίτοι, κατά την έννοια της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. (ΑΠ 1091/2019 - Α.Π. 174/2011, Δημοσίευση Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

B2. ΕΞΕΤΑΣΗ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ Α.Ε. ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ ΜΕ ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.

Ως προς το είδος της σχέσης μεταξύ δικαστικών επιμελητών, δανειστών και των δυο Α.Ε. του ερωτήματος.

Μεταξύ των εξεταστέων ζητημάτων είναι αν οι δυο συγκεκριμένες Α.Ε. που αναφέρονται στο ερώτημα ενεργούν στην πράξη ως οι πραγματικοί εντολείς των συνεργαζόμενων δικαστικών επιμελητών, αν ενεργούν αυτοτελώς ή ως εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι των δανειστών, καθώς επίσης και αν λειτουργούν ως προϊστάμενοι των δικαστικών επιμελητών. Επίσης αν δραστηριοποιούνται ως μεσάζοντες ή εμπορικοί αντιπρόσωποι για την ανάθεση και την υλοποίηση ενεργειών αρμοδιότητας των δικαστικών επιμελητών. Ιδιαίτερα το ποιος επιλέγει να αναθέσει την κάθε συγκεκριμένη εντολή στον κάθε συγκεκριμένο δικαστικό επιμελητή είναι κρίσιμο και για να διαγνωστεί ποιος ενεργεί στην πράξη ως εντολέας των συνεργαζόμενων δικαστικών επιμελητών και το είδος των υπηρεσιών που παρέχονται στην πραγματικότητα από τις συγκεκριμένες εταιρείες καθώς και η φύση της σχέσης τους με τους συνεργαζόμενους δικαστικούς επιμελητές. Οι όποιες σχετικές διαπιστώσεις έχουν σημασία για να κριθεί αν οι πρακτικές που απασχολούν εν προκειμένω είναι συμβατές με πολλούς και διαφορετικούς κανόνες δικαίου.

Οι Α.Ε. του ερωτήματος δεν είναι Δικηγορικές Εταιρίες, ούτε Αστικές Εταιρίες Δικαστικών Επιμελητών και δεν νομιμοποιούνται να παρέχουν σχετικές υπηρεσίες, και ειδικότερα υπηρεσίες Δικαστικών Επιμελητών. Άλλωστε, όπως προκύπτει από το

ΓΕ.Μ.Η. δεν έχουν και σχετικό ΚΑΔ δραστηριότητας καταχωρημένο στα αντίστοιχα Μητρώα των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Κατά το άρθρο 123 παρ.1 Κ.Πολ.Δ. «*Η επίδοση γίνεται με την επιμέλεια του διαδίκου, ύστερα από παραγγελία που δίνεται από τον ίδιο ή τον πληρεξούσιό του*». Κατά το άρθρο 26 Κ.Δ.Ε. «*Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί: α) Να αναθέσει με έγγραφη εντολή του σε άλλον Δικαστικό επιμελητή, κατά τόπο αρμόδιο, την ενέργεια οποιασδήποτε πράξεως της διαδικασίας εκτελέσεως, που έχει ανατεθεί σε αυτόν, εκτός από την πρώτη μετά την επίδοση επιταγής πράξη, την κατάρτιση της κατά τα άρθρα 955 και 999 Κ.Πολ.Δ περίληψης κατασχετήριας έκθεσης και την έκδοση προγράμματος πλειστηριασμού και β) Να αναπληρωθεί ή να αντικατασταθεί με έγγραφη εντολή του παραγγέλοντος διαδίκου ή του νόμιμου πληρεξουσίου του*».

Δεν έχουμε πληροφόρηση για το πως υπογράφονται οι παραγγελίες προς τους δικαστικούς επιμελητές. Πάντως, φαίνεται ορθό ότι, όποιος αναθέτει, κατ' επιλογή του, την κάθε εντολή στον δικ. επιμελητή ενεργεί στην πράξη ως ο εντολέας του, ανεξάρτητα με το σε ποιον τιμολογούνται οι υπηρεσίες. Σε ενδεχόμενη περίπτωση που διαπιστωθεί μετά από έλεγχο ότι, στην πράξη οι μεσολαβούσες Α.Ε. αναθέτουν τις ενέργειες στον εκάστοτε δικαστικό επιμελητή, δηλαδή αν διαπιστωθεί η συστηματική ανάθεση διαδικαστικών ενεργειών από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα διαδίκου -εξωδίκως δηλούντος, πληρεξουσίου δικηγόρου ή δικαστικού επιμελητή τίθεται ζήτημα παραβίασης των παραπάνω διατάξεων με συνέπειες ακόμη και δικονομικές. Η πλήρης ανάλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων προϋποθέτει τον έλεγχο και την ακριβή διαπίστωση της διαδικασίας που ακολουθείται στην πράξη για την ανάθεση των ενεργειών.

Στην προκείμενη περίπτωση, δεν γνωρίζουμε ακριβώς το πλαίσιο συνεργασίας των δυο Α.Ε. που προαναφέρθηκαν με τους δανειστές - πελάτες τους. Είναι άγνωστο, αν οι δυο προαναφερθείσες Α.Ε. εμπλέκονται στη σχέση μεταξύ δανειστή, δικαστικού επιμελητή και οφειλέτη ή γενικότερα αποδέκτη ενεργειών, επικαλούμενες κάποιο είδος εξουσιοδότησης από τους δανειστές (γενική ή ειδική εξουσιοδότηση, συμβολαιογραφική, απλή ή με επικυρωμένη υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου του δανειστή, προγενέστερη της ανάθεσης κάποιας ενέργειας ή με τη μορφή μεταγενέστερης έγκρισης). Στη σχετική ασάφεια συμβάλλει και το γεγονός ότι, και στα δυο σχέδια συμβάσεων των Α.Ε. με τους επιμελητές και τα λοιπά έγγραφα που εξετάσαμε δεν γίνεται καμία απολύτως αναφορά

σε κάποια διαδικασία γνωστοποίησης στο δικαστικό επιμελητή τυχόν εξουσιοδότησης προς τα όργανα της Α.Ε. από τον εκάστοτε δανειστή ή διάδικο, ούτε γίνεται αναφορά σε διαδικασία ελέγχου από τον δικαστικό επιμελητή της ύπαρξης η/και του κύρους τυχόν υπάρχουσας ή επικαλούμενης εξουσιοδότησης.

Ως προς τη 2^η από τις παραπάνω Α.Ε., την «CREDIBLE SERVICES Α.Ε.», αναφέρεται στο σχετικό Σχέδιο Σύμβασης, ότι, ο δικαστικός επιμελητής : «αναθέτει καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης προς την ΕΤΑΙΡΕΙΑ την γραμματειακή, μηχανογραφική και τεχνική υποστήριξη και οργάνωση των ενεργειών που αναφέρονται στο πεδίο αρμοδιότητάς του και που του έχουν ανατεθεί ή πρόκειται να του ανατεθούν από τους εκάστοτε πελάτες του απευθείας, ή μέσω της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ». Δεν είναι σαφές τι εννοείται με την έκφραση «μέσω της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ», δηλαδή αν εννοείται μεσολάβηση της εταιρείας στη διακίνηση εγγράφων παραγγελιών που έχουν ήδη συνταχτεί νόμιμα προς τους δικαστικούς επιμελητές επιλογής του πελάτη, ή αν εμπλέκεται η εταιρεία στην επιλογή και ανάθεση εντολών σε συγκεκριμένους δικαστικούς επιμελητές. Η διαπίστωση αυτή απαιτεί ειδική έρευνα για να διαπιστωθεί η βούληση των μερών λαμβανόμενης υπόψιν της πράγματι ακολουθούμενης πρακτικής. Από το κείμενο του σχεδίου σύμβασης πάντως προκύπτουν τα ακόλουθα:

Η 2^η Α.Ε. αναγράφεται στη σύμβαση ότι αναλαμβάνει να παρέχει υπηρεσίες στον αντισυμβαλλόμενο δικαστικό επιμελητή ως προστηθείσα. Όμως σε αντίφαση με αυτή τη ρήτρα, στο Προοίμιο της Σύμβασης αναφέρεται ότι η Α.Ε. στα πλαίσια του έργου της αναλαμβάνει «Α.Β. Την εποπτεία, τον έλεγχο διεκπεραίωσης και την τακτική ενημέρωση του πελάτη για την πορεία και εξέλιξη των ανατεθειμένων υποθέσεων». Επίσης αναγράφεται στο άρθρο 1 της σύμβασης ότι: «Οι καταχωρούμενες ενέργειες θα ελέγχονται από την «ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και θα είναι αμέσως διαθέσιμες στον πελάτη». Όμως, αν η 2^η εταιρεία στην πραγματικότητα αναλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών στους δικαστικούς επιμελητές ενεργώντας ως βοηθός εκπληρώσεως με σχέση πρόσκτησης, δεν είναι ταυτόχρονα δυνατόν να ασκεί η εταιρεία «εποπτεία» και «έλεγχο» στις ενέργειες των δικ. επιμελητών (εκτός που κάτι τέτοιο δεν είναι νόμιμο γενικότερα όπως αναφέρεται και παρακάτω). Εντελώς αντίθετα: το νομικό και λογικό επακόλουθο θα ήταν η συμβατική πρόβλεψη πως ο προστήσας δικ. επιμελητής ασκεί έλεγχο και

εποπτεία στις παρεχόμενες υπηρεσίες της προστηθείσας εταιρείας και όχι η εταιρεία έλεγχο στις ενέργειες του δικαστικού επιμελητή.

Δεν είναι σαφές από το συμβατικό κείμενο αν ο συμβαλλόμενος επιμελητής δεσμεύεται να υλοποιεί την επικοινωνία - ενημέρωση των πελατών του καθώς και τον έλεγχο και αποστολή των τιμολογίων- εκθέσεων του και λοιπών εγγράφων του προς τους πελάτες του - δανειστές ή διαδίκους- αποκλειστικά μέσω της εταιρείας, ή αν δικαιούται να αναθέτει την υλοποίηση των σχετικών ενεργειών μέσω της αντισυμβαλλόμενης Α.Ε. κατά διακριτική του ευχέρεια και κατά περίπτωση. Πάντως εάν η εταιρεία «CREDIBLE SERVICES A.E.» παρέχει στην πράξη μόνο υποστηρικτικές υπηρεσίες ως προστηθείσα, τότε δεν είναι δυνατόν να υπάρχει παράλληλα συμβατική δέσμευση του εντολέα δικαστικού επιμελητή να διενεργεί τις παραπάνω ενέργειες αποκλειστικά μέσω της εταιρείας.

Η πλήρης διερεύνηση της βούλησης των συμβαλλομένων μερών εξαρτάται και από τη διαπίστωση in concreto του τρόπου που εφαρμόζεται στην πράξη η συμφωνία.

Πάντως, από την ιστοσελίδα της εταιρείας με ηλεκτρονική δ/ση <https://credible.gr> φαίνεται ότι η εταιρεία εμπλέκεται στην ανάθεση των εντολών προς δικαστικούς επιμελητές και το διαφημίζει στους επισκέπτες της σελίδας. Αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στη συγκεκριμένη ιστοσελίδα (σημ. οι υπογραμμίσεις δικές μας), ότι :

«...Η Credible Services, έχοντας χαρτογραφήσει και ταξινομήσει σε ειδική μηχανογραφημένη εφαρμογή όλη την ελληνική επικράτεια, με την εκάστοτε αρμοδιότητα Υποθηκοφυλακείου ή Κτηματολογικού Γραφείου και μέσω του άρτια οργανωμένου πανελλαδικού δικτύου μόνιμα συνεργαζόμενων Δικηγόρων Δικαστικών Επιμελητών που διαθέτει, είναι σε θέση να ολοκληρώσει άμεσα και αποτελεσματικά την διενέργεια ερευνών περιουσιακών στοιχείων στα αρμόδια Υποθηκοφυλακεία και Κτηματολογικά Γραφεία,Η Credible Services παρέχει πανελλαδικά υπηρεσίες εγγραφής ασφαλιστικών μέτρων στα αρμόδια Υποθηκοφυλακεία και κτηματολογικά γραφεία, αναλαμβάνοντας και εκτελώντας όλο το φάσμα των απαραίτητων ενεργειών, από τον έλεγχο Νομικής Πληρότητας των προαπαιτούμενων εγγράφων έως και την εγγραφή του εκάστοτε ασφαλιστικού μέτρου. Διαθέτοντας ένα ευρύ δίκτυο έμπειρων και μόνιμα συνεργαζόμενων Δικηγόρων και Δικαστικών Επιμελητών, η Credible Services είναι σε θέση να διασφαλίσει και να προσφέρει στους

συνεργάτες της, την άμεση, νομικά ορθή και έγκυρη εγγραφή ασφαλιστικών μέτρων σε
όλη την ελληνική
επικράτεια.....

Η Credible Services αναλαμβάνει πανελλαδικά την αναγκαστική εκτέλεση όπως:

Αναγκαστική Κατάσχεση

Ακινήτων - κινητών πραγμάτων Πλοίων Αεροσκαφών Ειδικών περιουσιακών
στοιχείων.

Βίαη Αποβολή και Εγκατάσταση

Αφαίρεση Κινητών Πραγμάτων

Προσημείωση Υποθήκης

Συντηρητική Κατάσχεση

Προσωρινή Διαταγή».

Επομένως, η εταιρεία αναρτά στην ιστοσελίδα της, ότι έχει μόνιμους συνεργάτες δικαστικούς επιμελητές και για αυτό μπορεί να αναλάβει να εκτελέσει τις παραπάνω ενέργειες (προφανώς μέσω αυτών). Δηλαδή, σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στην ιστοσελίδα, η εταιρεία και όχι ο δανειστής γνωρίζει τους αρμόδιους δικαστικούς επιμελητές και επιλέγει την ανάθεση συγκεκριμένης εντολής για διενέργεια των προαναφερόμενων πράξεων σε ορισμένο επιμελητή (επιλέγοντας, κατά την κρίση της, μεταξύ των συνεργαζόμενων μαζί της δικ. επιμελητών που αναφέρονται ως μόνιμα συνεργαζόμενοι της).

Όμως, αν το αντικείμενο των παρεχόμενων από την Α.Ε. υπηρεσιών προς τους δικαστικούς επιμελητές συνίστατο στην πραγματικότητα απλά σε υπηρεσίες γραμματειακής, διοικητικής διεκπεραίωσης και διακίνησης, τότε τα αναγραφόμενα στην ιστοσελίδα δεν θα είχαν κανένα νόημα και πάντως δεν θα αντανάκλουν τις υπηρεσίες της Α.Ε.. Σε τέτοια περίπτωση, εφόσον ο πελάτης της εταιρείας, δανειστής- εντολέας, έχει ήδη επιλέξει τον δικ. επιμελητή με τον οποίο θα συνεργαστεί και έχει ήδη ετοιμάσει την αντίστοιχη παραγγελία προς το συγκεκριμένο επιμελητή προφανώς του είναι αδιάφορο και άνευ αντικειμένου, το να διαθέτει η Α.Ε ένα μόνιμο άρτιο δίκτυο μόνιμα

συνεργαζόμενων με αυτή δικ. επιμελητών όπως διακηρύττει πανηγυρικά στην ιστοσελίδα της. Γιατί να ενδιαφέρει τους δανειστές εντολές που έχουν ήδη ετοιμάσει την ανάθεση συγκεκριμένης εντολής για ενέργεια σε επιλεγμένο από αυτούς δικαστικό επιμελητή, ή ύπαρξη του όποιου δικτύου μόνιμα συνεργαζόμενων με την εταιρεία δικαστικών επιμελητών; Τα παραπάνω ερωτηματικά αφορούν ζητήματα άξια διερεύνησης και εξακρίβωσης προκειμένου να διαγνωστεί πλήρως και θετικά αν είναι νόμιμη η εμπλοκή της Α.Ε. στην ανάθεση καθηκόντων σε δικαστικούς επιμελητές, και αν είναι έγκυρες οι σχετικές παραγγελίες, δεδομένου ότι το άρθρο 123 παρ.1 Κ.Πολ.Δ. ορίζει ότι: «*Η επίδοση γίνεται με την επιμέλεια του διαδίκου, ύστερα από παραγγελία που δίνεται από τον ίδιο ή τον πληρεξούσιό του*».

Όσον αφορά την 1^η από τις συνεργαζόμενες με δικαστικούς επιμελητές Α.Ε.

Αναγράφονται στο σχέδιο σύμβασης της 1^{ης} εταιρείας που μας χορηγήθηκε από τους αιτούντες (στο οποίο πάντως αναγράφεται ως ημερομηνία υπογραφής η 18η-11-2016), μεταξύ άλλων, τα εξής (σημ. οι υπογραμμίσεις δικές μας):

«1. Προοίμιο της Σύμβασης

Η πρώτη συμβαλλόμενη, όπως προκύπτει από το 14658/16-09-2016 καταστατικό της, έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό «1^α. Τη διαχείριση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που χορηγούνται ή έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα εκτός των αναφερόμενων στην περίπτωση δ' της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4261/2014 (α 107). 2. Τη σύναψη σύμβασης ανάθεσης και ανάληψης διαχείρισης των απαιτήσεων αυτών, έγγραφη σύμβαση που αποτελεί τον συστατικό έγγραφο τύπο και περιλαμβάνει κατ' ελάχιστο περιεχόμενο τα ακόλουθα: α. Τις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης. β. Τις πράξεις της διαχείρισης, οι οποίες μπορεί να συνίστανται ιδίως στη νομική και λογιστική παρακολούθηση, την είσπραξη, τη διενέργεια διαπραγματεύσεων με τους οφειλότες των προς διαχείριση απαιτήσεων και τη σύναψη συμβάσεων συμβιβασμού κατά την έννοια των άρθρων 871-872 ΣΚ ή ρύθμισης και διακανονισμού οφειλών σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας, όπως έχει θεσπισθεί με την υπ' αριθμ. 11/25-8-2014 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 4224/2013 και όλες τις νόμιμες διατάξεις που κάθε φορά ισχύουν». Παράλληλα η εταιρεία «4. [...] νομιμοποιείται, ως μη δικαιούχος διάδικος να ασκεί κάθε ένδικο βοήθημα και να

προβαίνει σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινεί, παρίσταται ή συμμετέχει σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδική διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α'246)».

Στο πλαίσιο υλοποίησης των ανωτέρω σκοπών της, η Πρώτη Συμβαλλόμενη (σημ. δηλαδή η εταιρεία), υπό την ιδιότητά της αυτή, έχει επιλέξει αριθμό ενδιαφερόντων δικαστικών επιμελητών προκειμένου να απασχοληθούν στο ανωτέρω Έργο (εφεξής το «Έργο»), με σκοπό τη διενέργεια κάθε εξώδικης ή δικαστικής ή διαδικαστικής πράξης εκ μέρους τους με στόχο την κοινοποίηση – είσπραξη των απαιτήσεων κάθε Δανειστή (ενδεικτικά αναφέρονται: επίδοση εξωδίκων δηλώσεων, καθώς και επίδοση κάθε είδους δικογράφων, αποφάσεων, διαταγών πληρωμής, επιταγών προς εκτέλεση, καθώς και τη διενέργεια κάθε πράξης εκτέλεσης που ενδεχομένως απαιτηθεί, αλλά και κάθε άλλου εγγράφου αναγκαίου για την υλοποίηση του Έργου).

Ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος επιθυμεί να συμμετάσχει, παρέχων τις υπηρεσίες του στην υλοποίηση του Έργου, υπό τους κατωτέρω όρους και προϋποθέσεις, τους οποίους αποδέχεται ανεπιφύλακτα.

2. Αντικείμενο της Σύμβασης

Ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος θα εντάξει την εκ μέρους του παροχή υπηρεσιών στο Ολοκληρωμένο Δίκτυο της Πρώτης Συμβαλλόμενης που αφορά κάθε ενέργεια αναγκαία για τη διαχείριση είσπραξη και αναγκαστική ικανοποίηση των απαιτήσεων από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα (εφεξής «Ο Δανειστής»). Στο πλαίσιο του άνω αντικειμένου, η Πρώτη Συμβαλλόμενη μέσω ενός οργανωμένου ηλεκτρονικού και φυσικού δικτύου οργάνωσης παρακολούθησης και διεκπεραίωσης θα παρέχει σε πρώτο στάδιο ηλεκτρονική και στη συνέχεια φυσική εντολή στον Δεύτερο Συμβαλλόμενο, αποστέλλοντας του τον φάκελο της υπόθεσης που πρέπει να χειριστεί παρέχοντάς του σαφείς οδηγίες προκειμένου εντός συγκεκριμένης προθεσμίας η οποία θα υποδεικνύεται από την Πρώτη Συμβαλλόμενη, όπως προβεί στη διενέργεια των αναγκαίων κάθε φορά ενεργειών και επιδόσεων.

Ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος θα συνεργάζεται και θα συντονίζει την δράση του ακολουθώντας αποκλειστικά τις οδηγίες της Πρώτης Συμβαλλόμενης προκειμένου το Έργο να ολοκληρωθεί με επιτυχία.

3. Τόπος και χρόνος παροχής υπηρεσιών.

Ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος θα παρέχει τις υπηρεσίες του προσηκόντως, υποχρεούμενος να ενεργεί εγκαίρως διεκπεραιώνοντας στο ακέραιο την εντολή που του έχει δοθεί. Μεταξύ των ενεργειών στις οποίες καλείται ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος να ανταποκριθεί, περιλαμβάνονται ιδίως οι ακόλουθες: επίδοση εξωδίκων δηλώσεων, καθώς και επίδοση κάθε είδους δικογράφων, αποφάσεων, διαταγών πληρωμής, επιταγών προς εκτέλεση, καθώς και τη διενέργεια κάθε πράξης εκτέλεσης που ενδεχομένως απαιτηθεί, αλλά και κάθε άλλου εγγράφου αναγκαίου για την υλοποίηση του Έργου.

Λαμβάνοντας υπόψη τις προθεσμίες που απαιτούνται κάθε φορά για την έγκαιρη υλοποίηση του Έργου, ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση μόλις διενεργήσει την απαιτούμενη κάθε φορά επίδοση/ενέργεια να ενημερώνει εντός της ίδιας ημέρας το ηλεκτρονικό σύστημα καταχωρίζοντας σε αυτό αναλυτικά τις ενέργειές του και αποστέλλοντας ταυτόχρονα ηλεκτρονικά το αποτέλεσμα των ενεργειών του.

Ταυτόχρονα οι εκθέσεις (επιδόσεων και λοιπών πράξεων) που θα έχει συντάξει πρέπει να αποστέλλονται μέσω κούριερ ή ταχυδρομείου με συστημένη επιστολή στην έδρα της Πρώτης Συμβαλλόμενης.

4. Συντονιστής Ενεργειών

Η Πρώτη Συμβαλλόμενη έχει την πλήρη εποπτεία, παρακολούθηση και συντονισμό των δράσεων του Δεύτερου Συμβαλλόμενου (π.χ. καθορισμός προθεσμίας δράσης του Δεύτερου Συμβαλλόμενου πρόσθετων ενεργειών που απαιτούνται), ο οποίος αναλαμβάνει με το παρόν την υποχρέωση να ενημερώνει άμεσα την Πρώτη Συμβαλλόμενη για κάθε ενέργεια του, όποτε του ζητηθεί από την τελευταία περί της προόδου του Έργου, των τυχόν δυσχερειών διαδικαστικών προβλημάτων κ.λ.π. και να ακολουθεί τις υποδείξεις και οδηγίες της. Επίσης θα υποβάλλει ανά μήνα ενημερωτικό σημείωμα με τον απολογισμό της δράσης του.....».

Αναγράφεται επίσης στο ίδιο σχέδιο σύμβασης ότι αν ο συμβαλλόμενος δικαστικός επιμελητής «καθυστερήσει τη διενέργεια των ενεργειών που του ζητήθηκαν» θα

λύεται η σύμβαση και ο δικ. επιμελητής δεσμεύεται να καταβάλλει στην εταιρεία ως αστική ποινή: «το ποσό των πεντακοσίων (500,00) ευρώ ανά περίπτωση».

Δηλαδή η εταιρεία, σαφώς αναγράφεται ότι συμβάλλεται με την ιδιότητα της Εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων, δηλαδή ιδιότητα που δεν έχει, και η άσκηση των καθηκόντων των επιμελητών ρυθμίζεται ως συμβατική υποχρέωση απέναντι στη συγκεκριμένη Α.Ε. (και όχι ως προς τους δανειστές - πελάτες της συγκεκριμένης Α.Ε. Επιπρόσθετα συμφωνείται η υπαγωγή των συμβαλλόμενων δικ. επιμελητών σε ιεραρχική σχέση που περιλαμβάνει εποπτεία και έλεγχο από την Α.Ε. . Επιπλέον δε θεσπίζεται συμβατικά και υποχρέωση του επιμελητή έναντι της Α.Ε. να καταβάλλει αστική ποινή για ενδεχόμενες παραβιάσεις των υποχρεώσεων προς την Α.Ε. χωρίς να προϋποτίθεται αναγκαστικά και ζημία της, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 73 ΕισΝΚΠολΔ και κατά παράκαμψη της διαδικασίας εκδίκασης αγωγών κακοδικίας.

Τα παραπάνω είναι ασύμβατα με το ισχύον νομικό πλαίσιο καθώς, όπως αναλυτικά εκτέθηκε στην αρχή της παρούσας:

Πράξεις ή παραλείψεις του δικαστικού επιμελητή, κατά την ενάσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, γεννούν αστική ευθύνη μόνο αν συντρέχουν οι τυποποιούμενες στη διάταξη του άρθρου 73 ΕισΝΚΠολΔ προϋποθέσεις της αγωγής κακοδικίας, είτε αποδέκτης της συμπεριφοράς του είναι εκείνος που ζήτησε τις υπηρεσίες του, λ.χ. ο επισπεύδων δανειστής, είτε άλλος, λ.χ. ο καθ' ου η εκτέλεση (βλ. την θεωρία και τη νομολογία που εκτίθεται παραπάνω στο κεφάλαιο Β1 της παρούσας και ιδίως τις Α.Π. 1627/2007 - Πολ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3691/2017 - Εφ. Δωδώνης 44/2014 - Εφ. Λαρίσης 62/2005, δημοσίευση ΤΝΠ Νόμος).

Ιδιαίτερα η ρήτρα που προβλέπει την καταβολή αστικής ποινής από τον δικαστικό επιμελητή είναι κραυγαλέα παράνομη. Επιπρόσθετα όμως από τον όρο αυτό φαίνεται χαρακτηριστικά, ότι η εταιρεία όχι μόνο ενεργεί ως πραγματικός εντολέας υποκαθιστώντας τον εντολέα- δανειστή, αλλά και ότι συμφωνείται η θέση υπεροχής της έναντι των συμβαλλόμενων δικαστικών επιμελητών.

Κατά το κείμενο της σύμβασης θεσπίζεται εποπτεία και έλεγχος του δικαστικού επιμελητή. Παρ' όλα αυτά, κατά τρόπο μάλλον αντιφατικό με τους λοιπούς όρους, αναγράφεται στο ίδιο σχέδιο σύμβασης ότι ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος, δηλαδή ο δικ.

επιμελητής, δεν ενεργεί ως εντολοδόχος, προστηθείς ή βοηθός εκπλήρωσης της εταιρείας δεν συνδέεται με αυτήν με σύμβαση έμμισθης εντολής καθώς και ότι η εταιρεία δεν φέρει καμία ευθύνη για το παρεχόμενο έργο του δικ. επιμελητή.

Πάντως, με το σχέδιο σύμβασης συνομολογούνται (απαγορευμένες) ρυθμίσεις περί ευθύνης του δικαστικού επιμελητή έναντι της εταιρείας, συνοδευόμενες από δέσμευση για καταβολή αστικής ποινής ενώ παράλληλα δεν προκύπτει αναφορά σε υποχρεώσεις και ευθύνες της Α.Ε. έναντι του δικ. επιμελητή, ή και τρίτων. Χαρακτηριστικά, κατά το συμβατικό κείμενο, μόνο ο συμβαλλόμενος δικ. επιμελητής δεσμεύεται με ρήτρα εμπιστευτικότητας, και μάλιστα ειδικά απέναντι στην εταιρεία, ενώ η αντίθετα η συμβαλλόμενη Α.Ε. δεν δεσμεύεται να τηρεί εμπιστευτικότητα, ούτε έναντι του επιμελητή, ούτε έναντι τρίτων. Γενικότερα, το κείμενο του σχεδίου σύμβασης αναφέρεται σχεδόν αποκλειστικά σε υποχρεώσεις του συμβαλλόμενου δικ. επιμελητή απέναντι στην Α.Ε., χωρίς αυτές να αντιστοιχούνται με υποχρεώσεις της αντισυμβαλλόμενης Α.Ε. έναντι του δικαστικού επιμελητή.

Από τέτοιου είδους τυποποιημένους συμβατικούς όρους συναλλαγών δημιουργούνται και ζητήματα παραβιάσεων ακόμη και των γενικών διατάξεων περί συναλλαγών του Α.Κ., του Εμπορικού Νόμου και του δικαίου του ανταγωνισμού. Δηλαδή προκύπτουν εξεταστέα ζητήματα συμβατότητας ακόμη και με τις γενικές διατάξεις περί συναλλαγών, επιπλέον των κανόνων που ρυθμίζουν ειδικά την άσκηση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των δικαστικών επιμελητών.

Το σχέδιο σύμβασης της 1^{ης} Α.Ε. δείχνει ότι η συνεργασία των μερών συμφωνείται με τη μορφή δήλωσης προσχώρησης των συμβαλλόμενων δικαστικών επιμελητών σε έγγραφο με προδιατυπωμένους από την Α.Ε. γενικούς όρους συναλλαγών. Στην εκτίμηση αυτή οδηγεί η μελέτη του συμβατικού κειμένου ως συνόλου. Ακόμη και μέσης εμπειρίας συναλλασσόμενοι - πολύ περισσότερο οι κατά τεκμήριο εμπειρότεροι του μέσου όρου δικαστικοί επιμελητές- είναι μάλλον απίθανο να δέχονται να υπογράψουν μια τέτοια, κατά βάση μονομερή ως προς τις υποχρεώσεις σύμβαση, εκτός αν η οικονομική ανισορροπία των μερών δεν αφήνει περιθώρια διαπραγμάτευσης, ή αν τυχόν το γραπτό κείμενο της συμφωνίας, δεν αποτυπώνει το σύνολο των όρων που πραγματικά συμφωνούνται. Αν συμβαίνει το πρώτο ενδεχόμενο, τότε η υπερσυγκέντρωση της

σχετικής ύλης που αναφέρεται στο ερώτημα ίσως δεν είναι απλά κίνδυνος, αλλά πραγματικότητα.

Όπως προαναφέρθηκε στο κεφάλαιο **B1**, βασικό στοιχείο του θεσμού του δικαστικού επιμελητή ως δημοσίου λειτουργού που επικουρεί τη δικαιοσύνη, είναι η ανεξαρτησία του. Η άσκηση εποπτείας και ελέγχου επί των δικαστικών επιμελητών συνιστά αντιποίηση του ρόλου και των αρμοδιοτήτων κρατικών οργάνων (αναγόμενων μάλιστα στη λειτουργία της δικαιοσύνης, δηλαδή στον αναφερόμενο συχνά ως «σκληρό πυρήνα» του κράτους).

Εποπτεία, έλεγχος, συντονισμός και παροχή οδηγιών σε δημόσιο λειτουργό για την άσκηση κρατικής δραστηριότητας αναγκαίας για τη λειτουργία της δικαιοσύνης, ούτε προβλέπεται από το νομοθέτη, ούτε και θα μπορούσε να προβλεφθεί κατά τρόπο συνταγματικά ανεκτό.

Τα ζητήματα εποπτείας, ελέγχου, συντονισμού και παροχής οδηγιών σε δικαστικούς επιμελητές, ρυθμίζονται αποκλειστικά με κανόνες δημοσίας τάξεως και ιδίως με τις διατάξεις του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών, όπως εκτέθηκε αναλυτικά παραπάνω στο κεφάλαιο **B1** της παρούσας Γνωμοδότησης.

Αρα, τουλάχιστον κατά αυτό το σκέλος, οι συμφωνούμενοι όροι ιδίως στην περίπτωση της πρώτης Α.Ε. είναι σαφώς παράνομοι και το ίδιο ισχύει και για τις όποιες πράγματι ασκούμενες δραστηριότητες συντονισμού, εποπτείας και ελέγχου των δικαστικών επιμελητών.

Η πλήρης και θετική εκτίμηση της πραγματικής φύσης της σχέσης των δυο Α.Ε. με τους συνεργαζόμενους επιμελητές και της ακριβούς φύσης των δραστηριοτήτων τους απαιτεί έρευνα και διαπίστωση των σχετικών πρακτικών από τα αρμόδια όργανα. Πάντως, εν όψει των προαναφερθέντων, η εμπλοκή των δυο Α.Ε. που εξετάζονται στις διαδικασίες ανάθεσης και άσκησης των καθηκόντων των δικαστικών επιμελητών δεν δείχνει συμβατή, ούτε με το γράμμα ούτε με το πνεύμα του εφαρμοστέου κανονιστικού πλαισίου, ιδίως επειδή:

- Πρώτον οι δυο Α.Ε. μοιάζουν να λειτουργούν (κατά περίπτωση ή κατά σύστημα) ως de facto εντολείς των δικαστικών επιμελητών, χωρίς να προκύπτει κάποια νομική βάση για την υποκατάσταση του εντολέα - δανειστή από αυτές (ως προς το ζήτημα αυτό

ακολουθεί παρακάτω και περαιτέρω εξειδίκευση σε συσχετισμό και με το νομικό πλαίσιο περί εταιρειών διαχείρισης απαιτήσεων).

- Δεύτερον, αλλά βασικότερο, από τα σχέδια συμβάσεων που εκτέθηκαν παραπάνω, φαίνεται ότι επιχειρείται η απονομή στις συμβαλλόμενες Α.Ε. εξουσιών που ούτε ο ίδιος ο εντολέας δανειστής, (αλλά και ούτε οποιοσδήποτε άλλος ιδιώτης), έχει ή θα μπορούσε να έχει, πολύ περισσότερο ένας τρίτος. Δηλαδή φαίνεται ότι θεσπίζεται συμβατικά η υπαγωγή των δικαστικών επιμελητών σε μια σχέση νομικής εξάρτησης από τις συμβαλλόμενες Α.Ε. και η εκτέλεση των καθηκόντων τους υπό τη δ/νση, εποπτεία και έλεγχο οργάνων των δυο Α.Ε. Δεν προβλέπεται από το δίκαιο η υπαγωγή των δικ. επιμελητών σε κάποιο εργοδοτικό διευθυντικό δικαίωμα, ή έστω οιονεί διευθυντικό δικαίωμα οποιουδήποτε, ακόμη και του εντολέα, πολύ δε περισσότερο τρίτου που δεν είναι ο εντολέας. Οι οδηγίες, εντολές ο έλεγχος και ο συντονισμός παραπέμπουν σε άσκηση διευθυντικού δικαιώματος δηλαδή σε απαγορευμένη εργασιακή σχέση του δικαστικού επιμελητή με τις Α.Ε. ή κατά την επιεικέστερη ερμηνεία σε «σύμβαση έργου» εργολάβου που εισπράττει εργολαβικό αντάλλαγμα.

Στο βαθμό που θεσπίζεται τέτοια συμβατική σχέση υπάρχει αντίθεση και στο πνεύμα και στο γράμμα των κανόνων άσκησης των καθηκόντων Δικαστικών Επιμελητών. Η όποια σχετική ακυρότητα των συμβάσεων συνεργασίας των Α.Ε. με τους δικ. επιμελητές αναγκαστικά έχει συνέπειες για την εφαρμογή διαφόρων διατάξεων, όπως π.χ. διατάξεων που ρυθμίζουν ζητήματα κοινοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών.

- Τρίτον, από το προαναφερθέν ιδιόρρυθμο καθεστώς εμπλοκής των παραπάνω Α.Ε. στις αναθέσεις ενεργειών δικαστικών επιμελητών προκύπτουν στοιχεία που παραπέμπουν σε παροχή εν τοις πράγμασι, υπηρεσιών μεσιτείας, πρακτόρευσης ή αντιπροσώπευσης των υπηρεσιών των δικ. επιμελητών, δηλαδή καθαρά εμπορικών συναλλαγών. Μάλιστα στο σχέδιο σύμβασης της 1^{ης} από τις προαναφερθείσες Α.Ε. αναφέρεται ρητά στο άρθρο 5 ο τίτλος Αμοιβή - Προμήθεια και συνοδεύεται με την αναφορά στο ίδιο άρθρο ότι «Στο πλαίσιο του παρόντος συμφωνητικού τα μέρη συμφωνούν αμοιβαία και αποδέχονται ότι η Πρώτη Συμβαλλόμενη δικαιούται προμήθεια, η οποία υπολογίζεται επί του καθαρού ποσού που λαμβάνει ο Δεύτερος Συμβαλλόμενος (σημ. δηλαδή ο δικ. επιμελητής) από το Δανειστή (ήτοι του ποσού που θα προκύπτει αφαιρουμένου του ΦΠΑ), η οποία προσδιορίζεται ως εξής.....». Όμως η καταβολή

προμήθειας επί των καθαρών εσόδων εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων όπως του εμπορικού αντιπροσώπου, μεσίτη ή πράκτορα δηλαδή καθαρά εμπορικών δραστηριοτήτων εντελώς ασύμβατων με την άσκηση των καθηκόντων των δικαστικών επιμελητών ως δημοσίων λειτουργών. Συναφώς προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις οικονομικής εξάρτησης των συνεργαζόμενων δικαστικών επιμελητών από τις εξεταζόμενες Α.Ε.

Σύνοψη αξιολόγησης των προαναφερθέντων.

Σαφώς δεν δείχνει συμβατή με το ισχύον νομικό πλαίσιο οι δυο Α.Ε. να υπεισέρχονται κατά την παροχή των υπηρεσιών τους στη σχέση εντολέα και δικαστικού επιμελητή είτε υποκαθιστώντας τον εντολέα, είτε ως τρίτοι που παρέχουν υπηρεσίες μεσιτείας ή μεσολάβησης, πρακτόρευσης ή αντιπροσώπευσης των υπηρεσιών, ούτε προς τους δανειστές για την παροχή των υπηρεσιών δικαστικού επιμελητή, ούτε προς τους δικαστικούς επιμελητές για την ανεύρεση εντολέων και αναθέσεων. Η παροχή των υπηρεσιών του δικ. επιμελητή ως δημόσιου λειτουργού δεν επιτρέπεται νομικά να γίνεται αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητας ούτε άμεσα, ούτε έμμεσα. Σχετικά σημειώνεται ότι στην περίπτωση της πρώτης Α.Ε. το σχέδιο σύμβασης που μας προσκομίστηκε προβλέπει και αμοιβή της εταιρείας με ποσοστό επί της καθαρής αμοιβής του δικαστικού επιμελητή για ενέργειες αναγκαστικής εκτέλεσης, τρόπος αμοιβής που φαίνεται να παραπέμπει κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας σε συμβάσεις αντιπροσώπευσης ή μεσιτείας και όχι σε συμβάσεις παροχής υπηρεσιών γραμματειακής υποστήριξης, και μεταφοράς -διακίνησης εγγράφων.

Το σχέδιο σύμβασης της 2^{ης} Α.Ε. αναφέρεται ρητά στο άρθρο 5, στον όρο «Αμοιβή- Προμήθεια». Ο όρος προμήθεια είναι σαφής αναφορά σε εμπορική δραστηριότητα. Είτε θεωρηθεί πως η 2^η Α.Ε. ενεργεί ως μεσίτης ή εμπορικός αντιπρόσωπος- πωλητής των υπηρεσιών των συνεργαζόμενων δικαστικών επιμελητών είτε θεωρηθεί ότι εμπορεύεται εντολές ανάθεσης των δανειστών έναντι προμήθειας είτε κάποιος συνδυασμός αυτών των δυο σχέσεων, πάντως πρόκειται για εμπορική δραστηριότητα με αντικείμενο την άσκηση καθηκόντων δικαστικών επιμελητών, επιλογή που σαφώς αποδοκιμάζει ο νομοθέτης.

Πάντως, εν όψει και της αντιφατικότητας των εγγράφων που προαναφέρθηκαν, τελικό συμπέρασμα για το είδος και τη νομική σχέση μεταξύ Α.Ε., δανειστών και

δικαστικών επιμελητών, δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν μεσολαβήσει έρευνα για το πως λειτουργεί η παροχή των υπηρεσιών στην πράξη.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ.

Στην προκείμενη περίπτωση εφαρμόζεται το ειδικό δίκαιο των δικαστικών επιμελητών και μόνο συμπληρωματικά και για λόγους πληρότητας οι γενικότερης εφαρμογής διατάξεις περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Οι διατάξεις του Κ.Δ.Ε. που αφορούν τη γνωστοποίηση πληροφοριών και την παροχή αντιγράφων έχουν ως εξής:

«Άρθρο 35. Τήρηση αρχείου»

1. Ο δικαστικός επιμελητής έχει υποχρέωση να τηρεί αρχείο των μεν προβλεπόμενων, από την παράγραφο του άρθρου 140 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εκθέσεων επιδόσεως επί πέντε έτη, των δε πρωτότυπων πράξεων εκτελέσεως επί δέκα έτη από την πραγματοποίησή τους.

2. Όταν υπάρχει νόμιμος λόγος να παραδοθεί έγγραφο του αρχείου σε δικαστική ή άλλη αρχή, ο δικαστικός επιμελητής εκδίδει και επικυρώνει αντίγραφο αυτού, το οποίο φυλάσσεται στο αρχείο του και ισχύει ως πρωτότυπο μέχρι την επιστροφή του πρωτοτύπου.

Άρθρο 36. Αντίγραφα, Εχεμύθεια

Ο δικαστικός επιμελητής έχει υποχρέωση να χορηγεί αντίγραφα των εγγράφων, τα οποία συντάσσει ή τηρεί, στους διαδίκους που αναφέρονται σε αυτά, καθώς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους.

Σε κάθε άλλον που έχει έννομο συμφέρον χορηγεί αντίγραφα μόνον ύστερα από έγκριση του Προέδρου Πρωτοδικών.

Απαγορεύεται στο δικαστικό επιμελητή η ανακοίνωση του περιεχομένου των εγγράφων του αρχείου του σε οποιονδήποτε, εκτός από αυτούς που αναφέρονται στα προηγούμενα εδάφια.

Άρθρο 53. Πειθαρχικά αδικήματα

1. Πειθαρχικό αδίκημα του δικαστικού επιμελητή αποτελεί κάθε υπαίτια παράβαση των καθηκόντων του, που μπορεί να του καταλογιστεί.

2. Μεταξύ των πειθαρχικών αδικημάτων περιλαμβάνονται ιδίως:

α) η έλλειψη πίστεως στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα,

β) η αδικαιολόγητη άρνηση ή αποφυγή εκτέλεσεως της ανατιθέμενης σε αυτόν εντολής, καθώς και η πλημμελής εκτέλεση αυτής,

γ) η παράβαση της επιβαλλόμενης εχεμύθειας για γεγονότα και πληροφορίες, των οποίων έχει λάβει γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, δ) η χρησιμοποίηση των πληροφοριών, που έχει από την εκτέλεση των καθηκόντων του, προκειμένου να αποκομίσει αυτός ή άλλος παράνομο όφελος,

ε) κάθε πράξη ή παράλειψη που έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια και προκάλεσε ακυρότητα,

στ) η μη τήρηση των βιβλίων και του αρχείου, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο και τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις,

ζ) η μη εμπρόθεσμη υποβολή της προβλεπόμενης στο άρθρο 29 του παρόντος δήλωσης ή η υποβολή ψευδούς δηλώσεως,

η) ο αθέμιτος επαγγελματικός ανταγωνισμός που επιδιώκεται με την είσπραξη αμοιβών μικρότερων από τις οριζόμενες με τις αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις,

θ) η μη καταβολή ή η αδικαιολόγητα καθυστερημένη καταβολή των πάσης φύσεως εισφορών και οφειλών προς τον σύλλογό του και την ομοσπονδία, καθώς και των εισφορών του προς το ταμείο προνοίας δικαστικών επιμελητών, ι) η παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 41 του παρόντος,

ια) η αναξιοπρεπής διαγωγή στην υπηρεσία και εκτός αυτής και

ιβ) κάθε άλλο σχετικό με το λειτούργημά του παράπτωμα, που τελέσθηκε από πρόθεση και κατά τον ποινικό νόμο συνιστά τουλάχιστον πλημμέλημα.

3.

4. Περισσότερες πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου αδικήματος, θεωρούνται ως ενιαία πράξη και η βαρύτητά τους λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της ποινής.».

Οι ρυθμίσεις περί επαγγελματικού απορρήτου των δικαστικών επιμελητών είναι πολύ πιο περιοριστικές από τις ρυθμίσεις της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τον περιορισμό της κοινοποίησης αντιγράφων μόνο στους διαδίκους και τους διαδόχους του ενώ απαγορεύεται η κοινοποίηση αντιγράφων των εκθέσεων σε οποιονδήποτε άλλον ακόμη και έχοντα έννομο συμφέρον, χωρίς προηγούμενη άδεια του Προέδρου Πρωτοδικών.

Οι δεσμεύσεις των δικ. επιμελητών για την τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου επιβάλλονται από αναγκαστικούς, αυτεπάγγελτα εφαρμοστέους, κανόνες δικαίου οι οποίοι ως ειδικοί, υπερισχύουν των όποιων τυχόν αντίθετων ρυθμίσεων προβλέπονται εκάστοτε από γενικότερης εφαρμογής κανόνες δικαίου, όπως είναι οι ρυθμίσεις της νομοθεσίας για την προστασία των προσωπικών δεδομένων και οι ρυθμίσεις του αστικού δικαίου. Η τήρηση των κανόνων αυτών αφορά τη λειτουργία της δικαιοσύνης και αφορά και την Πολιτεία (και όχι μόνο τα τυχόν θιγόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα) κάτι που συνεπάγεται ότι ο έλεγχος τυχόν παραβιάσεων των παραπάνω κανόνων εξακολουθεί να αποτελεί υποχρέωση και αντικείμενο των αρμοδίων κρατικών οργάνων σε κάθε περίπτωση. Ακόμη και η ενδεχόμενη διαπίστωση της συνδρομής συναίνεσης, συμφωνίας, ανοχής, ή σύμπραξης οποιωνδήποτε ιδιωτών δεν συνεπάγεται απαραίτητα και θεραπεία της όποιας παραβίασης των απαγορευτικών ρυθμίσεων περί επαγγελματικού απορρήτου.

Το ότι στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των δυο Α.Ε. που εξετάζονται, οι συμβαλλόμενοι δικαστικοί επιμελητές δεσμεύονται να κοινοποιούν τις Εκθέσεις τους και σωρεία άλλων σχετικών με την άσκηση των καθηκόντων τους δεδομένων, περιλαμβανόμενων προφανώς και ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, στις αντισυμβαλλόμενες Α.Ε. που είναι τρίτοι (μάλιστα χωρίς πρόβλεψη κάποιας διαδικασίας

ελέγχου τυχόν σχετικών εξουσιοδοτήσεων) συνιστά ένδειξη παραβίασης της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων του ατόμου.

Επιπρόσθετα, η εξέταση του ζητήματος αν κατά το γενικότερο νομοθετικό πλαίσιο προβλέπονται, επιτρέπονται ή απαγορεύονται οι προαναφερθείσες δραστηριότητες των δυο Α.Ε. είναι κρίσιμο και από την σκοπιά της συμπληρωματικής εφαρμογής των κανόνων που περιορίζουν τη γνωστοποίηση προσωπικών δεδομένων τρίτων, ιδίως μάλιστα ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (όπως οφειλετών και λοιπών διαδίκων). Μεταξύ των πρωταρχικών, αλλά όχι και μοναδικών, προϋποθέσεων νομικά επιτρεπτής επεξεργασίας και γνωστοποίησης προσωπικών δεδομένων τρίτων και μάλιστα ευαίσθητων, είναι να γίνεται η επεξεργασία και γνωστοποίηση για ένα νόμιμο στόχο και να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο.

Όσον αφορά τη συμβατότητα των δραστηριοτήτων των δυο Α.Ε. και των συνεργαζόμενων δικαστικών επιμελητών που εξετάζονται με το γενικότερο νομοθετικό πλαίσιο προστασίας των προσωπικών δεδομένων ιδιωτών.

Εφόσον διαπιστωθεί ότι οι συμβαλλόμενοι δικαστικοί επιμελητές κοινοποιούν δεδομένα στις Α.Ε. για την επεξεργασία στα πλαίσια μη νόμιμης ή/και μη αναγκαίας δραστηριότητας, τότε παραβιάζεται και η νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών δεδομένων στο βαθμό που είναι εφαρμοστέα παράλληλα και συμπληρωματικά με το δίκαιο που διέπει τους δικαστικούς επιμελητές.

Ένα συνεκτικό γενικό νομικό πλαίσιο για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεσπίστηκε αρχικά με το Ν. 2472/1997. Στο άρθρο 2 διαγράφονται οι ορισμοί για τους σκοπούς του νόμου. Ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«...α) "Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα", κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων.

δ) "Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται, από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων, ή φυσικό πρόσωπο, με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η

τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή.....

ζ) "Υπεύθυνος επεξεργασίας", οποιοσδήποτε καθορίζει το σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός. Όταν ο σκοπός και ο τρόπος της επεξεργασίας καθορίζονται με διατάξεις νόμου ή κανονιστικές διατάξεις εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τα ειδικά κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η επιλογή του καθορίζονται αντίστοιχα από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο.....

η) "Εκτελών την επεξεργασία", οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία, ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός.

θ) "Τρίτος", κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία, ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία ή για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας.....

ια) "Συγκατάθεση" του υποκειμένου των δεδομένων, κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επιγνώσει και με την οποία, το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα.....»

Ως προς το δικαίωμα ενημέρωσης, με το άρθρο 11 Ν. 2472/1997, ορίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι:

«...1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει, κατά το στάδιο της συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να ενημερώνει με τρόπο πρόσφορο και σαφή το υποκείμενο για τα εξής τουλάχιστον στοιχεία: α) την ταυτότητά του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του, β) το σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων, δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης.

Εάν για τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ο υπεύθυνος επεξεργασίας ζητεί τη συνδρομή του υποκειμένου, οφείλει να το ενημερώνει ειδικώς και εγγράφως για τα στοιχεία της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα δικαιώματά του, σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως και 13 του παρόντος νόμου. Με την αυτή ενημέρωση ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί στο υποκείμενο εάν υποχρεούται ή όχι να παράσχει τη συνδρομή του, με βάση ποιες διατάξεις, καθώς και για τις τυχόν συνέπειες της αρνήσεώς του. Εάν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους, το υποκείμενο ενημερώνεται για την ανακοίνωση πριν από αυτούς...».

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (στο εξής, «ΑΠΔΠΧ»), προχώρησε με την υπ' αριθμ. 98/2017 απόφαση της σε αναλυτική έκθεση του δικαιώματος ενημέρωσης, κατά το άρθρο 11 Ν. 2472/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 4 εδ. α' Ν. 3758/2009 και την Κανονιστική Πράξη της Αρχής 1/1999. Κατά την απόφαση αυτή, επιβάλλεται η ειδική ατομική ενημέρωση των οφειλετών, πριν τη διάθεση των δεδομένων τους από τους δανειστές σε τρίτους, όπως π.χ. σε Εταιρείες Ενημέρωσης Οφειλετών. Ο δανειστής, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, υποχρεούται να ενημερώνει τους οφειλέτες για τη διάθεση των δεδομένων τους σε κάθε συγκεκριμένη τρίτη εταιρία και να παρέχει ένα εύλογο διάστημα (π.χ. 10-15 ημερών), πριν τη διάθεση για την άσκηση των δικαιωμάτων πρόσβασης και αντίρρησης και να μεριμνά για την ενημέρωση του υποκειμένου με πρόσφορο τρόπο, όπως π.χ. με ενσωμάτωση της σχετικής πληροφόρησης σε αντίγραφα λογαριασμών και σε ευδιάκριτο σημείο αυτών, ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), όταν αυτό είναι εφικτό, ιδίως όταν τα σχετικά στοιχεία έχουν χορηγηθεί από τα υποκείμενα των δεδομένων.

Στην απόφαση της ΑΠΔΠΧ υπ' αριθμ. 98/2017, αναφέρονται, και τα ακόλουθα:

«...όταν η ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων πραγματοποιείται με τρόπο γενικό, τυποποιημένο και μη ευκρινή (π.χ. ιδίως αν πρόκειται για προδιατυπωμένο όρο σύμβασης που αναφέρεται γενικά στο «δικαίωμα» του δανειστή να διαθέσει τα

δεδομένα του οφειλέτη σε εταιρείες ενημέρωσης οφειλετών βάσει του ν. 3758/2009), το υποκείμενο των δεδομένων απλώς πληροφορείται για το «ενδεχόμενο» να διατεθούν τα στοιχεία του σε μία ειδική κατηγορία αποδεκτών, σε περίπτωση που οι οφειλές του καταστούν ληξιπρόθεσμες. Ωστόσο, όταν τελικώς ο δανειστής αποφασίζει να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό, δηλαδή να διαθέσει τα στοιχεία του οφειλέτη σε συγκεκριμένη εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών με σκοπό να διαπραγματευθεί εκείνη για λογαριασμό του δανειστή την αποπληρωμή της οφειλής, το υποκείμενο των δεδομένων δεν ενημερώνεται για την απόφαση αυτή του δανειστή, δηλαδή για την πραγματική διενέργεια της επεξεργασίας (και όχι απλώς για το ενδεχόμενο διενέργειας αυτής) με όλες τις δυσμενείς συνέπειες που αυτή συνεπάγεται. Ως αποτέλεσμα της ανωτέρω πρακτικής, ήτοι της μη προσήκουσας ενημέρωσης από τους δανειστές, τα υποκείμενα των δεδομένων δεν ενημερώνονται επαρκώς, με αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, να στερούνται εύλογου χρόνου για την έγκαιρη άσκηση των δικαιωμάτων πρόσβασης και αντίρρησης κατά τα άρθρα 12 και 13 του ν. 2472/1997, καθώς και για κάθε άλλη νόμιμη ενέργεια σχετικά με τον διακανονισμό της οφειλής τους με τον ίδιο το δανειστή, ώστε να αποφευχθούν ή έστω να περιοριστούν οι δυσμενείς συνέπειες που επιφέρει η διάθεση των δεδομένων τους σε Εταιρείες Ενημέρωσης Οφειλετών. Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους, η Αρχή κρίνει αναγκαίο να γίνεται ειδική ατομική ενημέρωση των οφειλετών για τη διάθεση των δεδομένων τους».

Ίδιες επισημάνσεις περιέχονται και στο υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/4744/12-07-2013 έγγραφο της ΑΠΔΠΧ με το οποίο εκδόθηκαν Συστάσεις προς τα τραπεζικά Ιδρύματα.

Οι διατάξεις του Ν. 2472/1997 τροποποιήθηκαν με το άρθρο 84 του Ν. 4624/2019 (ΦΕΚ 137/Α/29-8-2019), με τίτλο «Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016». Με το άρθρο αυτό, διατηρήθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 2472/1997, , και ορισμένες άλλες από τις προϊσχύουσες διατάξεις που αναφέρονται ρητά και αναλυτικά

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679, που ενσωματώθηκε στην εθνική νομοθεσία με το Ν.4624/2019, θεσπίζει την αρχή της διαφάνειας της επεξεργασίας και ενισχύει, το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου (βλ. τα άρθρα 5, 13 και 14 του Κανονισμού και αντίστοιχες αιτιολογικές σκέψεις στο προοίμιο του, καθώς επίσης τα άρθρα 53, 54 και 55 ν. 4624/2019). Μεταξύ άλλων, στο άρθρο 53 ν. 4624/2019, σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων (άρθρα 12 και 13 της Οδηγίας), προβλέπεται ότι:

«...Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει γενικές και ευχερώς προσβάσιμες στο κοινό πληροφορίες σε απλή και κατανοητή γλώσσα και μέσω του διαδικτυακού τόπου της δημόσιας αρχής αναφορικά με: α) τους σκοπούς της επεξεργασίας, β) το δικαίωμα του υποκειμένου να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας πρόσβαση, διόρθωση, διαγραφή ή περιορισμό της επεξεργασίας, γ) την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου επεξεργασίας και του ΥΠΔ, δ) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή, και ε) τα στοιχεία επικοινωνίας της Αρχής...»

Με τη παρ. 1 του άρθρου 54 Ν. 4624/2019, προβλέπονται για το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου (άρθρο 13 της Οδηγίας), τα ακόλουθα:

«...1. Σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως όταν η συλλογή των δεδομένων του υποκειμένου πραγματοποιήθηκε υπό συνθήκες μυστικότητας, και προκειμένου να καταστεί δυνατή η άσκηση των δικαιωμάτων του, το υποκείμενο θα πρέπει, επιπλέον των πληροφοριών του προηγούμενου άρθρου, τουλάχιστον να ενημερώνεται για:

α) τη νομική βάση της επεξεργασίας

β) την περίοδο για την οποία θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της εν λόγω περιόδου

γ) τους αποδέκτες των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν υπάρχουν

δ) όταν είναι απαραίτητο, να του παρέχονται επιπλέον πληροφορίες, ιδίως όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέχθηκαν εν αγνοία του...»

Στο άρθρο 55 Ν. 4624/2019, προβλέπεται ως προς το δικαίωμα πρόσβασης (άρθρα 14 και 15 της Οδηγίας), ότι:

«...1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει, κατόπιν αιτήσεώς του, το υποκείμενο των δεδομένων για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Το υποκείμενο των δεδομένων ενημερώνεται, επίσης, για:

- α) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τις κατηγορίες στις οποίες ανήκουν
- β) τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την προέλευση των δεδομένων γ) τους σκοπούς και τη νομική βάση για την επεξεργασία
- δ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους κοινοποιήθηκαν τα δεδομένα, ιδίως τους αποδέκτες σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς
- ε) την περίοδο για την οποία θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της εν λόγω περιόδου
- στ) τη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος διόρθωσης ή διαγραφής ή περιορισμού της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα
- ζ) το δικαίωμα κατ' εφαρμογή του άρθρου 58 να υποβάλει καταγγελία στην Αρχή και
- η) τα στοιχεία επικοινωνίας της Αρχής.

Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο επειδή δεν μπορούν να διαγραφούν λόγω νομικών απαιτήσεων διατήρησης ή εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς ασφάλειας των δεδομένων ή ελέγχων προστασίας των δεδομένων, εάν η παροχή πληροφοριών απαιτεί δυσανάλογη προσπάθεια και η επεξεργασία για άλλους σκοπούς μέσω ενδεδειγμένων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων αποκλείεται.

Δεν παρέχονται πληροφορίες, εάν το υποκείμενο των δεδομένων δεν παρέχει πληροφορίες που να επιτρέπουν ανεύρεση των δεδομένων του και, κατά συνέπεια, η απαιτούμενη προσπάθεια είναι δυσανάλογη έναντι του συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων για παροχή πληροφοριών.

Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο

της παραγράφου 1 ή να περιορίσει, εν όλω ή εν μέρει, την ενημέρωση σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1.

Δεν γνωστοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων η ταυτότητα των φυσικών προσώπων από τα οποία προήλθαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όταν η πληροφόρηση αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες τους, καθώς και όταν πρόκειται για προστατευόμενους μάρτυρες ή πληροφοριοδότες.

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωστοποιεί εγγράφως και χωρίς καθυστέρηση στο υποκείμενο των δεδομένων την απόφασή του με την οποία αρνείται ή περιορίζει την πρόσβαση. Η ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποίησης του υπεύθυνου επεξεργασίας δεν ισχύει όταν η παροχή των εν λόγω πληροφοριών συνεπάγεται κίνδυνο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου. Η ανωτέρω γνωστοποίηση περιλαμβάνει τους πραγματικούς ή νομικούς λόγους στους οποίους βασίζεται η άρνηση ή ο περιορισμός, εκτός εάν η ανωτέρω αιτιολόγηση θα έβλαπτε τον επιδιωκόμενο σκοπό της άρνησης ή του περιορισμού της πρόσβασης. Το υποκείμενο των δεδομένων σε περίπτωση άρνησης ή περιορισμού της πρόσβασης, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ενημερώνεται για τη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης μέσω της Αρχής και ειδικότερα για την σύμφωνα με το άρθρο 58 δυνατότητα υποβολής καταγγελίας στην Αρχή και την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρχής, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η απόφαση του υπεύθυνου επεξεργασίας διαβιβάζεται στην Αρχή, εκτός και εάν αυτός επικαλεσθεί λόγους εθνικής ασφάλειας. Στην περίπτωση της καταγγελίας ενώπιον της Αρχής, η τελευταία ερευνά τη συνδρομή των προϋποθέσεων του περιορισμού του δικαιώματος και ενημερώνει το υποκείμενο, τουλάχιστον ότι έλαβαν χώρα όλες οι αναγκαίες επαληθεύσεις ή η επανεξέταση από αυτή, καθώς και εάν παραβιάστηκαν οι διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας τεκμηριώνει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους στους οποίους βασίζεται η απόφασή του...»

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία

των δεδομένων αυτών, δηλαδή ο Γενικός Κανονισμός για τη Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ/GDPR) ισχύει από 25 Μαΐου του 2018. Ο ΓΚΠΔ αντικαθιστά την Οδηγία 95/46/EK, οι διατάξεις της οποίας είχαν ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία με το ν. 2472/1997. Οι Κανονισμοί κατά το κοινοτικό δίκαιο έχουν άμεση εφαρμογή (δεν απαιτούνται δηλαδή μέτρα μεταφοράς τους στην εθνική έννομη τάξη για την έναρξη ισχύος τους). Ο ΓΚΠΔ προβλέπει ενιαίο σύνολο κανόνων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων στην ΕΕ.

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ως Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή κατά το άρθρο 9Α Σ. , εποπτεύει την εφαρμογή των κανόνων που αφορούν την προστασία του ατόμου έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και έχει αρμοδιότητα να αποφαινεται επί ερωτημάτων και καταγγελιών σχετικά και με ζητήματα ενημέρωσης οφειλετών από πιστωτικά ιδρύματα, ασφαλιστικές εταιρίες, εταιρείες παροχής υπηρεσιών και πώλησης αγαθών. Εφόσον δε διαπιστωθούν σχετικές παραβάσεις προβλέπονται ποινικές και διοικητικές κυρώσεις (κατά τα άρθρα 38 και 39Ν. 4624/2019, που αφορούν φυσικά και νομικά πρόσωπα που ενεργούν στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου και τα άρθρα 81 και 82 Ν. 4624/2019 που εφαρμόζονται στους δημόσιους φορείς και αρχές).

Το ισχύον νομικό πλαίσιο εξειδικεύεται και με αποφάσεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (εφεξής ΑΠΔΠΧ).

Ενδεικτικά παραπέμπουμε στην απόφαση υπ' αριθμ. 43/2019 της ΑΠΔΠΧ, που αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι:

«... Με το άρθρο 94 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων (ΓΚΠΔ) υπ' αρ. 679/2016 καταργήθηκε από τις 25.5.2018 η Οδηγία 95/46/EK, οπότε και τέθηκε σε εφαρμογή ο ΓΚΠΔ κατ' άρθ. 99 παρ. 2 αυτού... Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να προορίζεται να εξυπηρετεί τον άνθρωπο. Το δικαίωμα στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι απόλυτο δικαίωμα, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τη λειτουργία του στην κοινωνία και να σταθμίζεται με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας (Αιτ.Σκ. 4 ΓΚΠΔ). Στην σκέψη 39 του ΓΚΠΔ αναλύονται οι προϋποθέσεις νόμιμης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Προκειμένου τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας, σύμφωνα προς τις απαιτήσεις

του ΓΚΠΔ, θα πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις εφαρμογής και τήρησης των αρχών του άρθρου 5 παρ. 1 ΓΚΠΔ, όπως προκύπτει και από την πρόσφατη απόφαση του 13 Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) της 16-01-2019 στην υπόθεση C496/2017 Deutsche Post AG κατά Hauptzollamt Koln 1. Η ύπαρξη ενός νόμιμου θεμελίου (άρθ. 6 ΓΚΠΔ) δεν απαλλάσσει τον υπεύθυνο επεξεργασίας από την υποχρέωση τήρησης των αρχών (άρθ. 5 παρ. 1 ΓΚΠΔ) αναφορικά με τον θεμιτό χαρακτήρα, την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα και την αρχή της ελαχιστοποίησης. Σε περίπτωση κατά την οποία παραβιάζεται κάποια εκ των προβλεπομένων στο άρθρο 5 παρ. 1 ΓΚΠΔ αρχών, η εν λόγω επεξεργασία παρίσταται ως μη νόμιμη (αντικείμενη στις διατάξεις του ΓΚΠΔ) και παρέλκει η εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής των νομικών βάσεων του άρθρου 6 ΓΚΠΔ. Έτσι, η κατά παράβαση των αρχών του άρθρου 5 ΓΚΠΔ μη νόμιμη συλλογή και επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν θεραπεύεται από την ύπαρξη νόμιμου σκοπού και νομικής βάσης (πρβλ. ΑΠΔΠΧ 38/2004).

.....

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με διαφανή τρόπο συνιστά έκφανση της αρχής της θεμιτής επεξεργασίας και συνδέεται με την αρχή της λογοδοσίας, παρέχοντας το δικαίωμα στα υποκείμενα να ασκούν έλεγχο επί των δεδομένων τους καθιστώντας υπόλογους τους υπεύθυνους επεξεργασίας (βλ. Κατευθυντήριες Γραμμές ΟΕ 29, Guidelines on transparency under Regulation 2016/679, WP260 rev.01, σελ. 4 και 5). Η συλλογή και επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν θα πρέπει κατά κανόνα να λαμβάνει χώρα μυστικά ή με απόκρυψή της από το υποκείμενο των δεδομένων, ή και με απόκρυψη όλων των αναγκαίων πληροφοριών, εκτός εάν προβλέπεται από τη νομοθεσία, τηρουμένων των προϋποθέσεων του άρθρου 8 ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύεται με τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ και πάντοτε υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται αφενός να λαμβάνει από μόνος του τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις του ΓΚΠΔ, αφετέρου, να αποδεικνύει ανά πάσα στιγμή την ανωτέρω συμμόρφωσή του».

Αντίστοιχα στην απόφαση υπ' αριθμ. 18/2020 της ΑΠΔΠΧ, επισημαίνεται ότι:

«1. Στο άρθρο 4 παρ. 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων - ΓΚΠΔ) ορίζεται ως υπεύθυνος επεξεργασίας «...το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας που, μόνα ή από κοινού με άλλα, καθορίζουν τους σκοπούς και τον τρόπο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.....Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1 εδ. α' του ΓΚΠΔ τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε σύννομη και θεμιτή επεξεργασία με διαφανή τρόπο σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων («νομιμότητα, αντικειμενικότητα, διαφάνεια»),

Τα φυσικά πρόσωπα (υποκείμενα των δεδομένων), έχουν δικαίωμα να ενημερώνονται με ακρίβεια και σαφήνεια για τη συλλογή και χρήση (επεξεργασία) των προσωπικών τους δεδομένων. Το δικαίωμα αυτό διέπεται από τη βασική αρχή του ΓΚΠΔ, την αρχή της διαφάνειας (σχετικά άρθρα 12-14 του ΓΚΠΔ).

Ο ΓΚΠΔ εισάγει την αρχή της λογοδοσίας, κατά την οποία οι υπεύθυνοι επεξεργασίας που συλλέγουν και επεξεργάζονται προσωπικά δεδομένα, οφείλουν να διαμορφώνουν τις διαδικασίες και τα τεχνικά και οργανωτικά συστήματά τους κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να αποδεικνύουν, ανά πάσα στιγμή, τόσο ενώπιον των εποπτικών αρχών όσο και των δικαστηρίων, την πλήρη συμμόρφωση τους με τις ρυθμίσεις του. Η εισαγωγή της αρχής της λογοδοσίας μετατοπίζει το «βάρος της απόδειξης», όσον αφορά τη νομιμότητα της επεξεργασίας και τη συμμόρφωση με τον ΓΚΠΔ, στους ίδιους τους υπευθύνους επεξεργασίας ή τους εκτελούντες.».

Οι δυο Α.Ε. που συνεργάζονται δεν είναι ούτε εταιρείες Ε.Δ.Α.Δ.Π. (Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις), επομένως οι δραστηριότητες τους δεν είναι επιτρεπτές κατ' εφαρμογή των ειδικών ρυθμίσεων του Ν. 4354/2015 που επιτρέπουν σε ένα βαθμό την κοινοποίηση και επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών κατά την άσκηση ειδικά των δραστηριοτήτων τέτοιων εταιρειών. Αυτό το ζήτημα επισημαίνεται ιδιαίτερα, διότι:

α) Η νομική αξιολόγηση δραστηριοτήτων όπως η ανάθεση επιδόσεων και ενεργειών στον εκάστοτε δικ. επιμελητή και η κοινοποίηση και επεξεργασία σχετικών εμπιστευτικών πληροφοριών, αν επρόκειτο για τέτοιες εταιρείες, θα συνδεόταν με την

εφαρμογή του αντίστοιχου λιγότερο περιοριστικού ρυθμιστικού πλαισίου του Ν. 4354/2015.

β) Τουλάχιστον το σχέδιο σύμβασης της 1^{ης} από προαναφερθείσες Α.Ε. η εταιρεία αναφέρεται ρητά σε ανάπτυξη δραστηριοτήτων πως η εταιρεία αναπτύσσει κατά το καταστατικό της δραστηριότητες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις χρηματοδοτικών ή πιστωτικών ιδρυμάτων, περιλαμβανόμενης της λογιστικής και νομικής παρακολούθησης. Πρέπει να σημειωθεί όμως, ότι σε αυτό το σχέδιο σύμβασης αναγράφεται η ημερομηνία 18/11/2016. Πάντως, στο βαθμό που συνάπτονται συμβάσεις με αυτό το περιεχόμενο, φαίνεται πιθανόν η (παραπλανητική) διατύπωση του συμβατικού κειμένου να δημιουργεί σε συμβαλλόμενους δικαστικούς επιμελητές την εσφαλμένη εντύπωση πως η αντισυμβαλλόμενη Α.Ε. είναι εταιρεία που αναπτύσσει νομίμως δραστηριότητες κατ' εφαρμογή του καταστατικού της και του ειδικού νομικού πλαισίου που ισχύει για τις Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (και τις Εταιρίες Απόκτησης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις) κατά την έννοια του Ν. 4354/2015 και των λοιπών σχετικών διατάξεων.

Στο σχέδιο σύμβασης της δεύτερης από τις προαναφερθείσες Α.Ε. αναφέρεται ότι η εταιρεία δραστηριοποιείται στην παροχή «υπηρεσιών διαμεσολάβησης, διαχείρισης.....σε υποθέσεις επισφαλών απαιτήσεων τρίτων κατ' εντολή και για λογαριασμό τους», αλλά η σχετική αναφορά είναι γενικόλογη και αόριστη και δεν είναι δυνατόν χωρίς ειδική έρευνα να εκτιμηθεί κατά πόσον είναι πρόσφορη να προκαλέσει ή έχει προκαλέσει στην πράξη ψευδείς εντυπώσεις σε συμβαλλόμενους η/και τρίτους για τη φύση των εταιρικών δραστηριοτήτων.

Πάντως, από τα δεδομένα που έχουμε υπόψιν μας προκύπτει ότι:

Οι δύο προαναφερθείσες Α.Ε. δεν είναι μέλη της Ένωσης ανωνύμων εταιρειών Απόκτησης & Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, ούτε έχουν αδειοδοτηθεί από τη Τράπεζα της Ελλάδος και δεν υπάγονται στις διατάξεις του Ν. 4354/2015 - ΦΕΚ Α' 176/2015, (όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 70 του Ν. 4389/2016-ΦΕΚ Α' 94/2016), στον οποίο εντάσσονται οι εταιρείες Ε.Δ.Α.Δ.Π. (Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις) και Ε.Α.Α.Δ.Π. (Εταιρείες Απόκτησης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις). Οι Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις είναι μέλη της αντίστοιχης Ένωσης που

εκπροσωπεί το νέο χρηματοπιστωτικό κλάδο των Εταιρειών Διαχείρισης. Η Ένωση, είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία και έχει ως μέλη τις «Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», που εδρεύουν στην Ελλάδα και δραστηριοποιούνται στον κλάδο διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, κατόπιν αδειοδότησης και με την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει). Οι εταιρείες αυτού του τύπου: «...είναι χρηματοδοτικά ιδρύματα, λαμβάνουν ειδική άδεια από την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εποπτεύονται για τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου από την Τράπεζα της Ελλάδος», (άρθρο 1α Ν. 4354/2015, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

Ούτε άλλωστε θα ήταν και δυνατόν να ενταχθούν, οι συγκεκριμένες δυο εξεταζόμενες Α.Ε. στο καθεστώς του Ν.4354/2015, πρωταρχικά στο καταστατικό και των δυο εξεταζόμενων ΑΕ δεν προβλέπεται ο αποκλειστικός και ειδικός σκοπός των εταιρειών Ε.Δ.Α.Δ.Π. (Εταιρειών Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις), όπως απαιτείται κατά το άρθρο 1α Ν. 4354/2015. Στο καταστατικό και των δυο Α.Ε. προβλέπεται μια ποικιλία σκοπών και δραστηριοτήτων, διαφορετικών από τις προβλέψεις του Ν. 4354/2015. ¹

¹ Ειδικότερα:

Στο καταστατικό (άρθρο 3) της πρώτης από τις προαναφερόμενες Α.Ε. «διακίνησης νομικής ύλης», της «CONVENTUS A.E.», που τέθηκε υπόψη μου, με την από 25-09-2020 καταχώρηση στο ΓΕ.ΜΗ, ορίζονται ως σκοποί της:

«...η παροχή υπηρεσιών προμήθειας επί δανείων ανευρεθέντων δανειοληπτών, διεκπεραίωσης εμπιστευτικών υποθέσεων,

συνδυασμένων διοικητικών υπηρεσιών γραφείου, προετοιμασίας εγγράφων και άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών γραμματειακής υποστήριξης γραφείου, αναπαραγωγής εγγράφων, παραγωγής φωτοτυπιών και φωτοαντιγράφων, δακτυλογραφίσεων, επεξεργασίας εγγράφων,

δημιουργίας ιστοσελίδων στο διαδίκτυο,

αγοραπωλησίας ιδιόκτητων ακινήτων, αγοραπωλησίας κτιρίων κατοικιών και οικοπέδων για κτίρια κατοικιών,

αγοραπωλησίας ελεύθερων (μη οικοδομημένων) οικοπέδων για κτίρια κατοικιών,

αγοραπωλησίας μη οικιστικών κτιρίων και οικοπέδων για την ανέγερση τέτοιων κτιρίων,

αγοραπωλησίας ελεύθερων (μη οικοδομημένων) οικοπέδων που δεν προορίζονται για την ανέγερση κτιρίων κατοικιών,

εκμίσθωσης και διαχείρισης ιδιόκτητων ή μισθωμένων ακινήτων, που προορίζονται για κατοικία

διαχείρισης ακίνητης περιουσίας, έναντι αμοιβής ή βάσει σύμβασης,

τηλεφωνικού κέντρου, είσπραξης λογαριασμών ηλεκτρικού ρεύματος, τηλεφωνίας, internet, ύδρευσης κ.λπ.,

εμπορίου (πώλησης) ηλεκτρικού ρεύματος, αντιπροσώπου κινητής τηλεφωνίας, που αμείβεται με προμήθεια επί των λογαριασμών των συνδρομητών, σύνδεσης, φερεγγυότητας πελατών, εταιρικών συνδέσεων, κοινής

διαφήμισης, επίτευξης στόχων κ.λπ., καθώς και επί της επιδίωξης της συσκευής

άλλων υπηρεσιών χρηματικής διαμεσολάβησης που δεν κατονομάζονται (καταχωρείται) αλλού (π.δ.κ.α.) και ιστοφιλοξενίας (web hosting) ...»

Στο καταστατικό (άρθρο 3) της δεύτερης από τις προαναφερόμενες εταιρείες «διακίνησης νομικής ύλης», της «CREDIBLE SERVICES A.E.», σύμφωνα με την από 20-11-2020 καταχώρηση στο ΓΕ.ΜΗ, αναφέρονται ως σκοποί και δραστηριότητες:

Αν και δεν αποτελεί αντικείμενο των ερωτημάτων που μας τέθηκαν, αξίζει ίσως να σημειωθεί ότι οι δραστηριότητες των δυο συγκεκριμένων Α.Ε. δεν υπάγονται ούτε και στις δραστηριότητες εταιρειών του Ν. 3758/2009 (εταιρείες ενημέρωσης οφειλετών και είσπραξης απαιτήσεων). Επομένως δεν συντρέχει επιτρεπτή επεξεργασία και διακίνηση προσωπικών δεδομένων ούτε κατ' εφαρμογή των ρυθμίσεων του Ν. 3758/2009. Μάλιστα οι συγκεκριμένες δυο Α.Ε. δεν θα ήταν καν δυνατόν να αδειοδοτηθούν και να λειτουργήσουν με το καθεστώς του Ν. 3758/2009, πρωταρχικά γιατί δεν έχουν αποκλειστικό καταστατικό σκοπό την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του Ν. 3758/2009 και οι πελάτες τους δεν είναι αποκλειστικά δανειστές υπαγόμενοι στο νόμο αυτό.

Για τους παραπάνω λόγους άλλωστε, η προβληματική σχετικά με το αν απαιτείται ειδική ενημέρωση των οφειλετών πριν από κάθε κοινοποίηση των προσωπικών τους δεδομένων σε κάθε εταιρεία του Ν. 4354/2015 ή του Ν. 3758/2009, δεν έχει σημασία εν προκειμένω

«1) Η αγορά και επένδυση σε γη ως και η μελέτη και διαμεσολάβηση για την αξιοποίηση ακινήτων περιουσιακών στοιχείων. Η εν γένει μελέτη και κατασκευή κτιρίων .Η εμπορία, εκμετάλλευση και διαχείριση ακινήτων. Η ίδρυση, λειτουργία και εκμετάλλευση γκαράζ.

Η παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, μεσιτείας σε αγοραπωλησίες ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, η έρευνα και σύνταξη σχετικών μελετών, η συμμετοχή σε δημοπρασίες και πλειστηριασμούς για λογαριασμό της ή για λογαριασμό και κατ' εντολή τρίτου.

Η αξιολόγηση της φερεγγυότητας και εκτίμηση της αξίας τίτλων κυριότητας τρίτων.

Η παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, διαχείρισης, αξιολόγησης, διεκπεραίωσης καθώς και διοικητικής, γραμματειακής, μηχανογραφικής και εν γένει συμβουλευτικής υποστήριξης σε δραστηριότητες σχετικές με επισφαλείς απαιτήσεις τρίτων (φυσικών ή νομικών προσώπων) κατ' εντολή και για λογαριασμό τους.

Η οργάνωση και εκμετάλλευση τουριστικών, αγροτουριστικών και ξενοδοχειακών μονάδων κάθε είδους, η εκπόνηση μελετών και η παροχή συμβουλών σε θέματα τουρισμού.

Η εταιρεία δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Ν. 2396/1996.

Η παροχή υπηρεσιών χρηματοοικονομικού συμβούλου και η συμμετοχή σε διαγωνισμούς για τη διαχείριση, οργάνωση και παρακολούθηση της εκτέλεσης κοινοτικών χρηματοδοτικών προγραμμάτων.

Η παροχή υπηρεσιών για την οργάνωση, εκτέλεση, διαχείριση και γενικότερη υποστήριξη έργων σχετικών με εναλλακτικές και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και το περιβάλλον.

Η παραγωγή, εμπορία, μεταπώληση και εκμετάλλευση μηχανογραφικών εφαρμογών πληροφορικής (λογισμικού- software) και η αντιπροσώπευση και πώληση επί προμήθεια άλλων προγραμμάτων (λογισμικού- software) οιασδήποτε άλλης επιχειρήσεως του εσωτερικού ή του εξωτερικού. Η παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών πληροφορικής. Η ανάλυση και η σύνταξη μελετών πληροφορικής. Η εμπορία μηχανολογικού εξοπλισμού πληροφορικής (ηλεκτρονικοί υπολογιστές, εκτυπωτές, φωτοτυπικά, και πάσης φύσεως μηχανολογικού εξοπλισμού πληροφορικής και αναλωσίμων αυτών) και η αντιπροσώπευση οίκων του εξωτερικού ή του εσωτερικού που δραστηριοποιούνται σε οποιοδήποτε τομέα του μηχανολογικού εξοπλισμού συστημάτων πληροφορικής (hardware).

Η εν γένει παροχή υπηρεσιών που είναι συναφής με τις άνω δραστηριότητες.

Για την επιδίωξη του σκοπού της η εταιρεία μπορεί να ενεργεί κάθε πράξη που εξυπηρετεί την επίτευξη του εταιρικού σκοπού στο όνομά της ή για λογαριασμό Ελληνικών ή ξένων οίκων με την ιδιότητα του εμπορικού αντιπροσώπου. Να ιδρύει και να συμμετέχει σε οποιοδήποτε επιχείρηση με όμοιο ή παρεμφερή σκοπό, οποιοσδήποτε εταιρικού τύπου ή να συγχωνεύεται με άλλες εταιρείες, στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή και να συγκροτεί κοινοπραξίες ή αντιπροσωπείες στην ημεδαπή ή αλλοδαπή. Να συνεργάζεται με οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με οποιοδήποτε τρόπο στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή. Να ιδρύει καταστήματα, γραφεία και αντιπροσωπείες σε οποιοδήποτε πόλεις της Ελλάδας ή του Εξωτερικού...».

για την νομική αξιολόγηση της ανταλλαγής και επεξεργασίας πληροφοριών στο πλαίσιο των συμφωνιών συνεργασίας δικ. επιμελητών με τις συγκεκριμένες δυο Α.Ε.

Για την διαμόρφωση πλήρους άποψης επί της νομιμότητας των σχετικών δραστηριοτήτων απαιτείται βεβαίως λεπτομερής διερεύνηση και διαπίστωση των συγκεκριμένων μεθόδων διακίνησης και επεξεργασίας πληροφοριών που εφαρμόζονται στην πράξη κατά τη συνεργασία των δικ. επιμελητών με τις δυο Α.Ε. (περιλαμβανόμενης τυχόν ενημέρωσης των υποκειμένων, εφαρμογής των διαδικασιών συναίνεσης ή αντίρρησης, καθώς και η μελέτη τυχόν δηλώσεων διαδικασιών και Υπευθύνων Επεξεργασίας που ίσως έχουν υποβληθεί από τις εταιρείες στις αρμόδιες αρχές, καθώς και η μελέτη της όποιας άδειας για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων έχει ενδεχομένως εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές για συγκεκριμένες δραστηριότητες των δυο Α.Ε. κ.λ.π.).

Πάντως, με τα δεδομένα που μελετήθηκαν και αναφέρθηκαν στην παρούσα, η ανταλλαγή και επεξεργασία εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των Α.Ε. και των συμβαλλόμενων δικαστικών επιμελητών φαίνεται πολύ δύσκολο να υπαχθεί στις εξαιρετικές περιπτώσεις επιτρεπτής κάμψης του επαγγελματικού απορρήτου και χρήσης πληροφοριών στο απολύτως αναγκαίο μέτρο για την εξυπηρέτηση νόμιμου σκοπού. Χωρίς όμως αυτά τα στοιχεία ή όποια ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών είναι αναγκαστικά παράνομη. Επομένως, στο βαθμό που δεν προκύπτει εξυπηρέτηση νόμιμου σκοπού στο απολύτως αναγκαίο μέτρο, παρέλκει η εξέταση ειδικότερων ζητημάτων σχετικών με επί μέρους εφαρμοστέους κανόνες της κείμενης νομοθεσίας (όπως ζητήματα συναίνεσης για τη χρήση των δεδομένων, εφαρμογής του δικαιώματος αντίρρησης κ.λ.π.), στα πλαίσια της παρούσας γνωμοδότησης. Πάντως, αν διαπιστωθεί κατόπιν ενδεχόμενου ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα, πως κάποιο μέρος των δραστηριοτήτων διακίνησης και επεξεργασίας πληροφοριών αποσκοπεί στην υλοποίηση από τις δυο Α.Ε. ενεργειών εποπτείας, ελέγχου, συντονισμού και διεύθυνσης των δικαστικών επιμελητών κατά την άσκηση των νομοθετημένων καθηκόντων τους θα πρόκειται όχι απλά για περίπτωση έλλειψης νόμιμου σκοπού, αλλά για περίπτωση εξυπηρέτησης παράνομου σκοπού σε εφαρμογή άκυρων συμβατικών όρων.²

² Το ζήτημα αν η ακυρότητα ορισμένων ρητρών των συμβάσεων συνεργασίας με τους δικαστικούς επιμελητές συνεπάγεται και συνολική ακυρότητα των συμβάσεων δεν αντιμετωπίζεται στην παρούσα Γνωμοδότηση.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτουν και ερωτήματα ως προς τη γενικότερη νομιμότητα των δραστηριοτήτων των δυο Α.Ε. στις οποίες εμπλέκονται και οι δικαστικοί επιμελητές. Προκύπτουν δηλαδή αρκετά ερωτήματα για το αν πρόκειται για επιτρεπές δραστηριότητες, γενικώς. Οι δυο εξεταζόμενες Α.Ε. και ιδιαίτερα η πρώτη από αυτές πιθανολογείται ότι ασκούν, ή εμφανίζονται αναληθώς ότι ασκούν, δραστηριότητες που ανήκουν στο αυστηρά οριοθετημένο πεδίο δραστηριοτήτων των Εταιρειών Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις.

Με δεδομένο ότι δεν έχουν αδειοδοτηθεί ως Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις είναι ζήτημα άξιο εξέτασης από τα αρμόδια κρατικά όργανα αν ασκούνται παράνομες δραστηριότητες. Η όποια σχετική διαπίστωση προκύψει από ενδεχόμενο έλεγχο στο πεδίο αυτό ασκεί επιρροή και στη νομιμότητα της συνεργασίας των δυο Α.Ε. με τους δικαστικούς επιμελητές. Αυτονόητα, αν είναι γενικώς παράνομη μια συγκεκριμένη δραστηριότητα των Α.Ε. τότε αναγκαστικά είναι άκυρη και η συμφωνία για συνεργασία των δικαστικών επιμελητών στο πλαίσιο αυτής της δραστηριότητας.

Επιπρόσθετα από τα δεδομένα που τέθηκαν υπόψιν μου ανακύπτουν και ερωτηματικά ως προς τη συμβατότητα των ενεργειών συνεργασίας Α.Ε. και δικαστικών επιμελητών με τους κανόνες του φορολογικού δικαίου. Αξίζει να προστεθεί και μια, έστω συνοπτική, αναφορά σε ορισμένα τέτοια ζητήματα αμφίβολης νομιμότητας.

Η παροχή των υπηρεσιών των συνεργαζόμενων με τις δυο Α.Ε. δικαστικών επιμελητών προφανώς συνοδεύεται από: α) την έκδοση αντίστοιχων τιμολογίων από τους δικ. επιμελητές πιθανότατα προς τους δανειστές στο όνομα των οποίων διενεργούν τις αντίστοιχες διαδικαστικές πράξεις (και την αντίστοιχη αποδοχή των τιμολογίων αυτών) β) την αντίστοιχη έκδοση και αποδοχή τιμολογίων για τις αμοιβές που καταβάλλουν οι δικαστικοί επιμελητές για τις υπηρεσίες των δυο εξεταζόμενων Α.Ε. Λογικά οι αποδέκτες των τιμολογίων δηλώνουν τα καταβαλλόμενα ποσά ως επαγγελματικά έξοδα, κατά την υποβολή δηλώσεων φόρων εισοδήματος, Φ.Π.Α. κ.λ.π. και αντίστοιχα τα ποσά που καταβάλλονται βάσει των τιμολογίων αυτών μειώνουν το καταβλητέο τελικά ποσό των αντίστοιχων φόρων.

Βασικές προϋποθέσεις νόμιμης έκδοσης, αποδοχής και αντίστοιχης δήλωσης δαπανών και εσόδων προς τη συμμόρφωση με τις σχετικές φορολογικές υποχρεώσεις είναι:

Όσα δηλώνονται στα Βιβλία και Στοιχεία και τα τιμολόγια (εν προκειμένω τιμολόγια παροχής υπηρεσιών) να αντιστοιχούν στις πράγματι διενεργούμενες συναλλαγές, δηλαδή απαγορεύεται η έκδοση αποδοχή και καταχώρηση - δήλωση εικονικών τιμολογίων και λοιπών στοιχείων.

Οι δαπάνες για αμοιβές που δηλώνονται από το φορολογούμενο ως δαπάνες επαγγελματικών εξόδων του και κατά συνέπεια μειώνουν το φόρο εισοδήματος ή το Φ.Π.Α. που οφείλει να καταβάλλει ο φορολογούμενος δηλώνονται νομίμως, εφόσον οι συναλλαγές και τα αντίστοιχα με τις συναλλαγές φορολογικά στοιχεία:

α) Συνιστούν απεικόνιση πραγματικών και όχι εικονικών συναλλαγών

β) Αντιστοιχούν το πραγματικό ποσό του τιμήματος.

γ) Αφορούν νόμιμες συναλλαγές (δεν επιτρέπεται δηλαδή η έκπτωση δαπανών για συναλλαγές που είναι ενδεχομένως πραγματικές αλλά όχι νόμιμες).

δ) Εφόσον οι καταγραφόμενες για συναλλαγές είναι επαναλαμβανόμενες αυτές πρέπει να αντιστοιχούν στους δηλωμένους από το φορολογούμενο Κωδικούς Δραστηριότητας.

ε) Επιπρόσθετα πρέπει να προκύπτει και η λεγόμενη «*παραγωγικότητα της δαπάνης*», δηλαδή η καταχωρούμενη επαγγελματική δαπάνη συμβατή πρέπει να είναι συμβατή με την επιδίωξη βελτίωσης της οικονομικής θέσης του φορολογούμενου.

Για παραβάσεις έκδοσης και αποδοχής εικονικών τιμολογίων προβλέπονται σοβαρότατες διοικητικές και ποινικές κυρώσεις. Κατά τη διάταξη του άρθρου 40 Ν. 3220/2004 (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 του Ν 4337/2015); «..... *Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά*

στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας. ».

Από ποινικής πλευράς, στη διάταξη του άρθρου 66 παρ. 5 εδαφ. α' του Ν. 4174/2013, (όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του Ν. 4337/2015) ορίζεται ότι:

«Όποιος εκδίδει πλαστά ή εικονικά φορολογικά στοιχεία, καθώς και όποιος αποδέχεται εικονικά φορολογικά στοιχεία ή νοθεύει τέτοια στοιχεία, ανεξάρτητα από το αν διαφεύγει ή μη την πληρωμή φόρου, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, εκτός και αν τα φορολογικά στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη ή την υποστήριξη κάποιας από τις πράξεις των παραγράφων 1 έως 4, οπότε ο δράστης τιμωρείται μόνο για την τελευταία ως αυτουργός ή συμμετοχος. Ειδικά όποιος εκδίδει ή αποδέχεται εικονικά φορολογικά στοιχεία για ανύπαρκτη συναλλαγή στο σύνολό της ή για μέρος αυτής, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, εφόσον η συνολική αξία των εικονικών φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ και β) με κάθειρξη έως δέκα έτη (10), εφόσον το ως άνω ποσό υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες ευρώ (200.000)».

Με το Ν. 4337/2015 προβλέφθηκε ότι κατ' εξαίρεση ο δράστης δεν τιμωρείται παράλληλα και για παραβιάσεις των κανόνων περί εικονικών τιμολογίων και ταυτόχρονα για πράξεις φοροδιαφυγής. (Καταργήθηκε δηλαδή η προϋφιστάμενη πρόβλεψη διπλής ποινικής τιμωρίας του δράστη και για φοροδιαφυγή και για παραβάσεις εικονικών τιμολογίων).

Πάντως η έκδοση, αποδοχή και δήλωση- καταχώρηση τιμολογίου για εικονική συναλλαγή συνιστά σοβαρή παράβαση. Τόσο από πλευράς διοικητικού δικαίου όσο και από ποινικής πλευράς, τα αδικήματα της αποδοχής και έκδοσης εικονικών τιμολογίων τιμωρούνται χωρίς να απαιτείται αναγκαστικά και επιδίωξη φοροδιαφυγής μέσω των εικονικών τιμολογίων. Δηλαδή και η διοικητική και η ποινική τιμωρία θεσπίζεται ακόμα και αν ο δράστης είχε άλλο στόχο και όχι την φοροδιαφυγή (βλ. ενδεικτικά, Α.Π. Β' Ποινικό Τμήμα Διακοπών 746/2020 - Α.Π. 159/2019 - Α.Π. 723/2017). Για την ποινική τιμωρία απαιτείται δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση, έστω και με την έννοια της αμφιβολίας, της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων και την αποδοχή αυτών και

περαιτέρω τη θέληση ή την αποδοχή του δράστη να προβεί στην έκδοση των εικονικών φορολογικών στοιχείων ή να αποδεχθεί εικονικά, συνολικά ή μερικώς, φορολογικά στοιχεία, ανεξάρτητα από το στόχο του δράστη (Α.Π. 159/2019, Α.Π. 723/2017).

Σε σχέση με τις εξεταζόμενες στην παρούσα Γνωμοδότηση που απασχολούν την παρούσα Γνωμοδότηση σημειώνονται τα ακόλουθα.

Στις συναλλαγές στις οποίες εμπλέκονται οι δανειστές πελάτες, οι δυο προαναφερθείσες Α.Ε. και οι δικ. επιμελητές, ένα πρώτο ερώτημα είναι αν η παροχή των υπηρεσιών του δικαστικού επιμελητή τιμολογείται και καταβάλλεται στο δανειστή που ενεργεί πραγματικά ως ο εντολέας των ενεργειών, ή αν ο πραγματικός εντολέας των ενεργειών του δικαστικού επιμελητή είναι οι ενδιάμεσες Α.Ε. Όμως, μετά την τροποποίηση του άρθρου 66 παράγραφος 5 του Ν. 4714/2013 με το Ν. 4337/2015 (ΦΕΚ Α 129/17-10-2015) δεν είναι πλέον σαφές αν εμπίπτει στην έννοια του εικονικού τιμολογίου αυτό στο οποίο αναγράφεται διαφορετικό πρόσωπο από τον πραγματικό συναλλασσόμενο (πρβλ. σχετικά και την πρόσφατη απόφαση επί ενδικοφανούς προσφυγής της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών Θεσσαλονίκης της Α.Α.Δ.Ε. υπ' αριθμ. 1566/28-6-2021), οπότε είναι αμφίβολη η κρισιμότητα αυτής της πλευράς της όποιας πρακτικής τιμολόγησης ακολουθείται .

Πάντοτε όμως, η ίδια η αναγραφόμενη στο τιμολόγιο συναλλαγή πρέπει να είναι υπαρκτή, αλλά και να αποτυπώνεται με ακρίβεια και όχι με αόριστο τρόπο . Αν για παράδειγμα, διαπιστωθεί από τα αρμόδια όργανα, ότι κάποιος αντισυμβαλλόμενος δικαστικός επιμελητής εκδίδει και η αντισυμβαλλόμενη Α.Ε. αποδέχεται τιμολόγιο με αιτιολογία την αμοιβή για παροχή υπηρεσιών όπως «διοικητική υποστήριξη» ή «μηχανοργάνωση», ενώ η πραγματική συναλλαγή αφορά π.χ. παροχή υπηρεσιών μεσιτείας, αντιπροσώπευσης ή πρακτόρευσης για την ανάθεση παραγγελιών στο δικαστικό επιμελητή, τότε θα πρόκειται για παραβάσεις έκδοσης και αποδοχής εικονικών τιμολογίων και από πλευράς διοικητικών κυρώσεων και από τη σκοπιά των ποινικών κυρώσεων.

Αντίστοιχα, και αν τυχόν ή όποια έκδοση και αποδοχή τιμολογίων αφορά μη προβλεπόμενη από το δίκαιο και πολύ περισσότερο απαγορευμένη συναλλαγή, όπως είναι κατά την ορθότερη άποψη η κατ' επάγγελμα μεσιτεία μεταξύ δανειστών και δικαστικών επιμελητών έναντι αμοιβής ή η πρακτόρευση κατά την έννοια του εμπορικού νόμου, ή

άλλες παράνομες πράξεις, όπως ενδεχόμενη ανάπτυξη δραστηριοτήτων που επιτρέπεται να ασκούνται αποκλειστικά από εταιρείες Διαχείρισης του Ν. 4354/2015 από Α.Ε. που δεν εντάσσεται σε αυτές τις εταιρείες, η παράνομη διακίνηση και επεξεργασία εμπιστευτικών πληροφοριών κ.λ.π., ή άλλες μη νόμιμες δραστηριότητες τότε αναγκαστικά συντρέχουν παραβάσεις έκδοσης, αποδοχής και καταχώρησης εικονικών τιμολογίων ενώ επιπλέον συνήθως θα προκύπτουν και αντίστοιχα (ποινικά και διοικητικά) αδικήματα φοροδιαφυγής. Τα αντίστοιχα ισχύουν και για την τιμολόγηση των υπηρεσιών των δυο εξεταζόμενων Α.Ε. προς τους δανειστές πελάτες τους. Αν δεν απεικονίζεται το πραγματικό αντικείμενο της συναλλαγής στα όποια τιμολόγια κατά κανόνα θα έχουν διαπραχθεί παραβάσεις της νομοθεσίας περί εικονικών τιμολογίων (συχνά δε και φοροδιαφυγής).

ΣΥΝΟΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

Από τα - περιορισμένα- δεδομένα που έχουμε υπόψιν μας φαίνεται ότι συμφωνείται συμβατικά ιδίως στην περίπτωση της 1^{ης} από τις προαναφερθείσες Α.Ε. ένα καθεστώς που αποδοκιμάζεται από το δίκαιο. Και αυτό εκτελούνται ενέργειες εκτελεί δραστηριότητες εποπτείας και ελέγχου του δικαστικού επιμελητή από τρίτους και μάλιστα εμπόρους και έτσι προσβάλλεται η θεμελιώδης αρχή της ανεξαρτησίας του δικαστικού επιμελητή.

Επιπλέον, από τα ίδια δεδομένα προκύπτει και σοβαρό ζήτημα παραβίασης στο πλαίσιο της συνεργασίας των δυο Α.Ε. με τους δικαστικούς επιμελητές των διατάξεων του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών και ιδίως του άρθρου 53 παρ. 2 εδάφια γ, δ, ια και ιβ αυτού, ενώ, παράλληλα και συμπληρωματικά, τίθενται και σοβαρά ζητήματα διαφαινόμενης παραβίασης της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων των ιδιωτών. Επιπρόσθετα η εμπλοκή στο χειρισμό ενεργειών αλλά και πληροφοριών εταιρειών που δεν υπάγονται στις εγγυήσεις και τους περιορισμούς ούτε των δικαστικών επιμελητών και των δημοσίων λειτουργών γενικά ούτε και στο αντίστοιχο πλαίσιο εγγυήσεων και δεσμεύσεων που ρυθμίζει εξειδικευμένες μορφές εταιρικής δραστηριότητας όπως η δραστηριότητα εταιρειών του Ν. 4354/2015 δημιουργεί κινδύνους και για την ορθή λειτουργία της αγοράς και για την διαφανή διενέργεια πράξεων εκτέλεσης. Για παράδειγμα τόσο οι δικαστικοί επιμελητές όσο και οι εταιρείες

του Ν. 4354/2015, απαγορεύεται να υπερθεματίζουν σε περιπτώσεις πλειστηριασμών για ακίνητα για τα οποία έχουν αναπτύξει προηγουμένως τις ειδικά προβλεπόμενες από το νόμο δραστηριότητες τους, για απολύτως προφανείς λόγους. Όμως, οι δυο εμπορικές Α.Ε. που συνεργάζονται με τους δικ. επιμελητές μπορούν εμπλέκονται στο χειρισμό ενεργειών και πληροφοριών σχετικά με κατασχέσεις, πλειστηριασμού ακινήτων κ.λ.π. χωρίς να έχουν κάλυμα ως προς την επιδίωξη και των παράλληλων επενδυτικών τους ενδιαφερόντων. Μάλιστα και οι δυο εξεταζόμενες Α.Ε. περιλαμβάνουν στους καταστατικούς σκοπούς τους και τις επενδυτικές δραστηριότητες στον κλάδο των ακινήτων, οπότε οι κίνδυνοι από παράλληλη την εμπλοκή τους και σε ενέργειες κατασχέσεων και πλειστηριασμών των ίδιων ακινήτων δεν χρειάζονται ειδική ανάλυση.

Τίθεται επίσης ζήτημα διερεύνησης της πιθανότητας διάπραξης αδικημάτων παράβασης καθήκοντος, ή απάτης.

Επίσης είναι ελεγκτέο και το ζήτημα συμβατότητας των προαναφερθέντων δραστηριοτήτων με φορολογικούς κανόνες για τους οποίους προβλέπονται σοβαρές διοικητικές και ποινικές κυρώσεις.

Αρκετά αμφίβολη είναι και η συμβατότητα των υπό εξέταση δραστηριοτήτων με διάφορες ειδικές και γενικές διατάξεις που ρυθμίζουν την λειτουργία της αγοράς, όπως οι κανόνες περί άσκησης δραστηριοτήτων διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις από τις εταιρείες του Ν. 4354/2015, οι ρυθμίσεις περί λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού τομέα (στο βαθμό που οι πελάτες των εταιρειών είναι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί), οι ρυθμίσεις περί προστασίας του Καταναλωτή, οι ρυθμίσεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού, ενδεχόμενα και οι ρυθμίσεις περί δημοσίων συμβάσεων (στο βαθμό που οι πελάτες των δυο Α.Ε. εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους), κ.λ.π.

Όλα τα ζητήματα που προαναφέρθηκαν συνιστούν εξεταστέα αρμοδίως ζητήματα.

Φυσικά, μια θετική και τεκμηριωμένη διαπίστωση της νομιμότητας ή παρανομίας συγκεκριμένων ενεργειών, προϋποθέτει ενδελεχή έρευνα από τα αρμόδια για τον έλεγχο κάθε κατηγορίας παραβάσεων κρατικά όργανα. Το ίδιο ισχύει αντίστοιχα και για την επιβολή κυρώσεων εφόσον αποδειχθεί η διάπραξη παραβάσεων.

B3. ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ.

Η αρμοδιότητα πειθαρχικής διερεύνησης και δίωξης για τα αδικήματα δικαστικών επιμελητών ανήκει, κατά το άρθρο 62 Κ.Δ.Ε. στον κατά τόπο αρμόδιο Εισαγγελέα. Επίσης και ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να παραγγέλλει την άσκηση πειθαρχικής αγωγής, κατά το ίδιο άρθρο.

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων στους οποίους ανήκουν οι εμπλεκόμενοι δικαστικοί επιμελητές δεν ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού οργάνου. Όμως, το κάθε Δ.Σ. Συλλόγου δύναται κατά περίπτωση, να αναθέτει σε μέλος του *«την έρευνα για διαπίστωση στοιχείων που δικαιολογούν την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασεως, μετά το πέρας της οποίας ο φάκελος της σχετικής έρευνας διαβιβάζεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα»* (άρθρο 63 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών). Αντίστοιχα τα όργανα του Συλλόγου δύνανται να διαβιβάζουν στον Εισαγγελέα τυχόν πληροφορίες που τους από τις οποίες προκύπτουν ενδείξεις διάπραξης τόσο πειθαρχικών όσο και ποινικών αδικημάτων.

Επίσης τα Δ.Σ. των Συλλόγων έχουν αρμοδιότητα να δίνουν οδηγίες στα μέλη τους.

Επίσης οποιοσδήποτε μπορεί να υποβάλλει αναφορά στον αρμόδιο Εισαγγελέα προκειμένου αυτός να ασκήσει αυτεπαγγέλτως τις αρμοδιότητες τους ως οργάνου της προβλεπόμενης πειθαρχικής διαδικασίας για να ελεγχθούν τυχόν πειθαρχικές παραβιάσεις δικαστικών επιμελητών,

Επίσης μπορεί οποιοσδήποτε να υποβάλλει μηνυτήρια αναφορά ή και απλή αναφορά στον αρμόδιο Εισαγγελέα ώστε να ασκήσει αυτός τις αρμοδιότητες του για την διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη όποιων ποινικών αδικημάτων διαπιστώνονται.

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έχει αρμοδιότητα να εξετάσει, αυτεπάγγελτα αλλά πολύ περισσότερο κατόπιν υποβολής καταγγελίας - αναφοράς, ενδεχόμενες παραβιάσεις της νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων και να λάβει τα δέοντα μέτρα για την αποκατάσταση της νομιμότητας.

Επίσης η Τράπεζα της Ελλάδος, ως εποπτεύουσα τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος και ειδικά τη λειτουργία δραστηριοτήτων διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις τραπεζικών έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί τυχόν αναφορών ή καταγγελιών που αφορούν δραστηριότητες σχετικές με χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και απαιτήσεις τους.

Οι οικονομικές υπηρεσίες του ελληνικού δημοσίου έχουν αρμοδιότητα να διερεύνησης των ενδείξεων για διάπραξη φορολογικών και γενικότερα οικονομικών αδικημάτων και επιβολής των αντίστοιχων κυρώσεων για παραβάσεις που τυχόν διαπιστώνονται.

Η ανεξάρτητη αρχή με την επωνυμία «Επιτροπή Ανταγωνισμού» έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί για την διερεύνηση, διαπίστωση και αντιμετώπιση τυχόν πρακτικών που περιορίζουν ή νοθεύουν τον υγιή ανταγωνισμό.

Παράλληλα και η Εισαγγελία Αθηνών έχει αρμοδιότητα διερεύνησης και δίωξης τυχόν αξιόποινων παραβάσεων είτε της φορολογικής νομοθεσίας, είτε της νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων, είτε οποιασδήποτε άλλης νομοθεσίας, στο βαθμό που οι σχετικές παραβιάσεις είναι και αξιόποινες .

Ενδεικτικά, θα μπορούσαν ο καθένας από τους ερωτώντες (όπως και οποιοσδήποτε άλλος), κατόπιν αναλυτικής εξέτασης κάθε επί μέρους δυνατότητας, να προβούν σε ενέργειες προς τις αρμόδιες αρχές όπως:

Υποβολή αναφοράς στον Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών στον οποίο ανήκουν οι εμπλεκόμενοι δικαστικοί επιμελητές προκειμένου το Δ.Σ. αυτού είτε να αναθέσει να αναθέσει σε μέλος του την έρευνα για διαπίστωση στοιχείων που δικαιολογούν την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασεως είτε να διαβιβάσει χωρίς τέτοια έρευνα την αναφορά στον αρμόδιο Εισαγγελέα. Παράλληλα μπορεί να ζητηθεί να εκδοθούν και οδηγίες προς τα μέλη του Συλλόγου για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που είναι αντικείμενο της αναφοράς.

Υποβολή αναφοράς στον αρμόδιο Εισαγγελέα με την οποία θα ειδοποιείται για τις ενδείξεις διάπραξης πειθαρχικών αδικημάτων από εμπλεκόμενους δικαστικούς επιμελητές ώστε να ασκήσει αυτός τις προαναφερθείσες πειθαρχικές αρμοδιότητες του.

Υποβολή αναφοράς στον Υπουργό Δικαιοσύνης, προκειμένου αυτός να παραγγείλει τη διενέργεια πειθαρχικής δίωξης.

Υποβολή μηνυτήριας αναφοράς στον αρμόδιο Εισαγγελέα ώστε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του για διερεύνηση και δίωξη όσων ενδεχόμενων συμπεριφορών που έχουν χαρακτήρα ποινικών αδικημάτων αυτεπάγγελτα διωκόμενων (για παράδειγμα ορισμένα

από τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 38 Ν. 4624/2019, έχουν κακουργηματικό χαρακτήρα, άρα διώκονται αυτεπάγγελτα).

Υποβολή αναφοράς ή καταγγελίας στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προκειμένου να διερευνηθούν παραβιάσεις της νομοθεσίας περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων ιδιωτών και να ληφθούν τα μέτρα αρμοδιότητας της αρχής για την αποκατάσταση της νομιμότητας. Υποβολή αντιστοίχως καταγγελίας ή αναφοράς στην Τράπεζα της Ελλάδος, την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, την Επιτροπή Ανταγωνισμού για τη διερεύνηση και καταστολή παράνομων δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα τους.

Ενδεχομένως υποβολή αναφοράς και σε άλλα όργανα αρμόδια για τη διερεύνηση και καταστολή παραβάσεων αρμοδιότητας τους.

Τονίζεται πως πριν την επιλογή κάποιας από τις παραπάνω δυνατότητες απαιτείται ειδικότερη μελέτη.

Αθήνα, 28/01/2022

Ο Γνωμοδοτών

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ
ΑΛΦΕΙΟΥ 19-21, ΓΚ: 115 22, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 6984307 - FAX: 210 6431752
ΑΦΜ: 0267334702 - Π.Χ.Κ.Α.Κ.Α.
e-mail: ak47@otenet.gr

Ανδρέας Ματθαίου

Διδάκτωρ Νομικής, Δικηγόρος